

ΕΚΔΟΣΙΣ ΜΕΛΕΤΗΤΩΝ
ΤΗΣ ΒΙΒΛΟΥ

Η ΧΑΡΑΥΓΗ

THE DAWN (GREEK)

EAST RUTHERFORD, NEW JERSEY 07073 — U.S.A.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

76ον- ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ-ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2009

Ο ΑΙΩΝ ΤΟΥ ΔΙΑΣΤΗΜΑΤΟΣ.....	2
ΜΙΑ ΠΛΑΞ ΤΟΥ ΠΙΛΑΤΟΥ.....	22
ΣΕΙΡΑΙ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ.....	26
Η ΓΛΩΣΣΑ ΤΗΣ ΓΡΑΦΗΣ.....	44
ΠΟΙΗΣΙΣ ΧΑΡΑΥΓΗΣ.....	62
ΜΑΡΤΑΡΙΤΑΙ.....	64

---000---

ΕΚΔΟΣΙΣ ΜΕΛΕΤΗΤΩΝ
THE BIBAOT

Η ΧΑΡΑΥΓΗ

THE DAWN (GREEK)

EAST RUTHERFORD, NEW JERSEY - U.S.A.

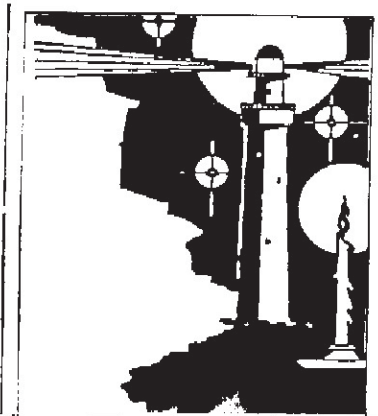

Ο ΑΙΩΝ ΤΟΥ ΔΙΑΣΤΗΜΑΤΟΣ

TAN ἡ
πρώτη
ἀτομική

βόμβα ἐξεράγη
πρὸ εἴκοσι καὶ κλέο
ἔτων, διεκηρύχθη ὅ-
τι ὁ κόσμος εἰσήλ-
θεν "εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ ἀτόμου." "Ὅταν

τὴν 4ην Ὀκτωβρίου 1957 ἡ Ρωσσία ἐξετόξευσε
τὸν πρῶτον δορυφόρον πέραν τοῦ διαστήματος καὶ
τῆς ἀτμοσφαιρας τῆς Γῆς, ἐλέχθη παρὰ τῶν ἐπισ-
τημόνων ὅτι τὸ ἐπίτευγμα τοῦτο διανοίγει τὸν αἰ-
ῶνα τοῦ διαστήματος. Ἦτο ἡ πρώτη φορά κατὰ τὴν

ὅποιον ὁ ἄνθρωπος κατόρθωσε νὰ διασπάσῃ τὴν ἔλξιν καὶ νὰ διαπεράσῃ πέραν τῆς ἀτμοσφαιρας τῆς Γῆς ἐπὶ τῆς ὁποίας ζῶμεν.

Πολλοὶ, καθ' ὅλους τοὺς αἰῶνας, ὄνειροπόλησαν τὴν κατάκτησιν τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ διαστήματος πέραν τῆς Γῆς. Ὁ Δαίδαλος καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἴκαρος, κατὰ τὴν μυθολογίαν, φανερώνουν τὴν διακαῆ σκέψιν τοῦ ἀνθρώπου διὰ τὴν κατάκτησιν τοῦ ἀέρος. Ἐπίσης κατὰ τὸν Βον Αἰῶνα μ. Χριστὸν ὁ Λουκιανὸς μὲ τὸν Ἴκαρομένιππον ἢ Ὑπερφέλεον, μὲ πτέρυγας ἀετοῦ καὶ γυπὸς, ἐπέταξεν εἰς τὴν Σελήνην καὶ τοῦ πέραν αὐτῆς διαστήματος, εἰς τὰ ἐνδιδαιτήματα τῶν θεῶν.

Ἄλλὰ ὁ Λουκιανὸς καὶ οἱ πρὸ αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ αἰῶνας μετὰ ταῦτα, δὲν ἐγνώριζον ὅτι ὁ ἀήρ ὑπερθεν τῆς Γῆς, ἐπὶ τοῦ ὁποίου πετοῦν τὰ διάφορα πτηνὰ, δὲν ἐπεκτείνεται πολὺ πέραν τῶν ὀλίγων μιλλίων ὑπεράνω τῆς γῆς, καὶ ὅτι τὴν Σελήνην καὶ τὴν Γῆν τὴν διαχωρίζει ἀπόστασις κενοῦ πλέον τῶν 235,000 μιλλίων.

Ἐναπόκειτο εἰς τὸν μέγαν Ἀγγλον φυσικομαθηματικὸν καὶ ἀστρονόμον Ἰσαὰκ Νεύτωνα διὰ νὰ

λύση τὸ πρόβλημα τῆς Παγκοσμίου Ἐλξεως τῶν οὐρανίων σωμάτων, ἣτις ποικίλει ἐκ τοῦ ὄγκου καὶ ταχύτητος ἐκάστου σώματος. Εἰς ἕκαστον οὐράνιον σῶμα ὅπως καὶ εἰς τὴν Γῆν, ἡ ἔλξις εὐρίσκεται εἰς τὸ κέντρον αὐτοῦ.

Ὁ Ἰούλιος Βέρν, Γάλλος συγγραφεὺς 1828-1905, διὰ τῆς τολμηρᾶς αὐτοῦ φαντασίας, ὄνειρεύθη τὸ "βαρύτερον τοῦ ἀέρος" ἀερόπλανον, καὶ ἔγραψε τὸ μυθιστόρημα αὐτοῦ "Ο ΓΥΡΟΣ ΤΗΣ ΓΗΣ ΕἰΣ 80 ΗΜΕΡΑΣ." καὶ "ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΣΕΛΗΝΗΝ," καθὼς ὄνειρεύθη καὶ τὸ ὑποβρύχιον γράψας τὸ μυθιστόρημα αὐτοῦ "ΕΙΚΟΣΙ ΛΕΥΤΑΣ ΥΠΟ ΤΗΝ ΘΑΛΑΣΣΑΝ." Πλὴν ὅλα ταῦτα καὶ ἄλλα, ἦσαν φαντασίαι τοῦ ἀνθρώπου διὰ τὴν κατάκτησιν τοῦ ἀέρος καὶ τοῦ πέραν τῆς Γῆς διαστήματος, καθὼς καὶ τῆς θαλάσσης.

Ο ΕΣΧΑΤΟΣ ΚΑΙΡΟΣ

Ὅλαι αἱ φαντασίαι αὗται χιλιάδων ἐτῶν, ἐπραγματοποιήθησαν ἐντὸς ἑνὸς αἰῶνος. Ὁ Θεὸς εἶναι ὁ Δημιουργὸς τῶν "χρόνων καὶ καιρῶν" καὶ ἀνέγραψε τὸ σχέδιόν Του εἰς τὸν Λόγον Αὐτοῦ, τὴν Γραφήν, τὸν ὅποιον μόνον οἱ συνετοὶ θέλουσιν ἐννοήσει. Ὁ ἔσχατος καιρὸς εἶναι περί-

βλεπτος εἰς τὰς Γραφὰς, διότι ἐν αὐτῇ ἀποκα-
λύπτεται τὸ Σωτήριον σχέδιον Αὐτοῦ διὰ τὸν
ἄνθρωπον. Εἰς ΛΑΝ. ιβ:4, ἀναγινώσκωμεν,

" Καὶ σὺ Δανιήλ, ἔγκλεισον τοὺς λό-
γους καὶ σφράγισον τὸ βιβλίον, ἕως
τοῦ ἔσχατου καιροῦ, τότε πολλοὶ θέ-
λουσι περιτρέχει, καὶ ἡ γνῶσις θεί-
λει πληθυνθῆ."

Τι ἔννοεῖ "ἔγκλεισον τοὺς λόγους καὶ σφράγι-
σον τὸ βιβλίον;" Τὸ βιβλίον καὶ οἱ λόγοι ἐ-
γράφησαν ὑπὸ τοῦ Δανιήλ, πάντες δὲ δύνανται
νὰ μελετήσουν αὐτὸ, κλὴν εἶναι "κεκλεισμένη"
ἢ ἔννοια τῶν λόγων τοῦ βιβλίου. Μόνον οἱ συ-
νετοὶ τοῦ ἔσχατου τούτου καιροῦ θέλουσιν ἔν-
νοήσει, καὶ οὗτοι ὀνομάζονται "μακάριοι" ὑπὸ
τοῦ Δανιήλ. ΛΑΝ. ιβ:10,12.

Η ΤΑΧΥΤΗΣ ΤΟΥ ΕΣΧΑΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ

"Όταν ὁ Ἰούλιος Καῖσαρ ἐδολοφονήθη τῷ 44
π.Χ. παρήλθον τρεῖς ἑβδομάδες πρὶν γίνῃ γνω-
στὴ ἡ εἴδησις εἰς τὴν Αἴγυπτον. Ἄλλ' ὅταν ὁ Ἄρ-
χιδοῦξ τῆς Αὐστρίας FRANCIS FERDINAND OF HAB-
SBURG καὶ ἡ σύζυγός του, ἔπικτον ὑπὸ τὰς σφαί-
ρας τοῦ δολοφόνου τὴν 28ην Ἰουνίου 1914 εἰς
τὸ SARAGEVO τῆς Αὐστρίας, ἡ εἴδησις αὕτη δι-

εδόθη εἰς τὰ ἄκρα τῆς Γῆς ἐντὸς ὠρῶν. Ἡ γνῶσις τῆς τυπογραφίας, ἄσυρμάτου, τηλεφώνου, τηλεοράσεως κ.λ.π. περιέδεσαν τὴν Γῆν, τὰ ἔθνη καὶ τοὺς λαοὺς, εἰς τοιοῦτον σημεῖον, ὥστε σήμερον διὰ τῆς Τηλεοράσεως καὶ τῶν δορυφόρων μανθάνομεν καὶ βλέπομεν γεγονότα λαμβάνοντα χώραν εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον τῆς Γῆς ἐντὸς λεπτῶν.

Εἰς ΨΑΛΜ. οζ:18 ἀναγινώσκομεν,

"Ἐφώτισαν αἱ ἀστραπαὶ τὴν οἰκουμένην.
Ἐσαλεύθη καὶ ἔντρομος ἔγεινεν ἡ γῆ."

Καὶ ἀλλαχοῦ,

"Αἱ ἀστραπαὶ αὐτοῦ φωτίζουνσι τὴν οἰκουμένην. Εἶδεν ἡ γῆ καὶ ἔσαλεύθη."

ΨΑΛΜ. 97:4.

Ἡ ἀστραπή εἶναι σύμβολον γνώσεως, φωτὸς, καὶ τὸ φῶς δίδει γνῶσιν, ἀλήθειαν. Ἀλλὰ παρατηρήσατε τὴν διακήρυξιν, ὅτι, καίτοι ἡ γνῶσις ἔχει πληθυνθῆ, καὶ οἱ ἄνθρωποι περιτρέχουσιν, ἐντούτοις "εἶδεν ἡ γῆ καὶ ἔσαλεύθη." Ἡ Γῆ εἶναι σύμβολον ὀργανωμένης κοινωνίας, ἐνῶ ἡ θάλασσα παριστᾷ τὰ ἀναρχικὰ πλήθη τῆς ἀνθρωπότητος. Εἰς ΠΣΑΙΑΝ νζ:20 ἀναγινώσκομεν,

"Οἱ δὲ ἄσεβεῖς εἶναι ὡς ἡ τεταραγμένη θάλασσα, ὅταν δὲν δύναται νὰ ἡσυχάσῃ. Καὶ τὰ κύματα αὐτῆς ἐκρίπτουσι καταπάτημα καὶ πηλὸν."

Τὴν ἴδιαν σημασίαν ἐκφράζει καὶ ὁ Ἰησοῦς εἰς ΛΟΥΚΑ κα:25, ἀναφερόμενος εἰς τὰ σημεῖα τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ παρουσίας, λέγων,

"Καὶ ἐπὶ τῆς γῆς στενοχωρία ἐθνῶν ἐν ἀπορία, καὶ θέλει ἡχεῖ ἡ θάλασσα καὶ τὰ κύματα, οἱ ἄνθρωποι /οἱ σκεπτόμενοι λογικῶς καὶ διακρίνοντες τὰ σημεῖα/ θέλουσιν ἀποψυχεῖ ἐκ τοῦ φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων δεινῶν εἰς τὴν οἰκουμένην.."

Η ΟΡΙΨΘΕΝΤΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Εἰς τὰς Γραφὰς ΠΙ καὶ ΟΥΡΑΝΟΣ συμβολίζουν ὀργανωμένην κοινωνίαν, Ἐρησκειτικο-Πολιτικὴν κατάστασιν. "Νέοι οὐρανοὶ καὶ Νέα Γῆ" ἡ ἀναφέρεται εἰς Β. ΠΕΤΡ. γ:13, ΑΠΟΚ. κβ:1, ΗΣ. ξε:17, συμβολίζουν τὴν Βασιλείαν τοῦ Θεοῦ εἰς τὰς δύο αὐτῆς φάσεις, "πνευματικὴν καὶ ἐπίγειον." Ἡ παροῦσα Γῆ καὶ οὐρανὸς, παριστᾷ τὴν ὀργανωμένην κοινωνίαν Ἐρησκειτικοπολιτικὴν ὑπὸ τὸν ἄρ-

χοντα τοῦ αἰῶνος τούτου, τὸν Σατανᾶν καὶ τὴν ἐπιρροὴν αὐτοῦ. Ἡ κατάστασις αὕτη θὰ παρέλθῃ διὰ νὰ ἰδρυθοῦν ΟΙ ΝΕΟΙ ΟΥΡΑΝΟΙ καὶ ἡ ΝΕΑ Γῆ ἐν τῇ ὁποίᾳ δικαιοσύνη θὰ κατοικῆ, ἐν τῇ ὁποίᾳ θὰ γίνεται τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς Γῆς καθὼς γίνεται ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Ὁ προφήτης Ἀγγαῖος λέγει, ἰβ:7.

"Ἐτι ἅπαξ θέλω σεισεὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν Γῆν/παροῦσαν κοινωνικὴν κατάστασιν/ καὶ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν, καὶ θέλω σεισεὶ πάντα τὰ ἔθνη, καὶ θέλει ἔλθεῖ ὁ ἐκλεκτὸς πάντων τῶν ἔθνῶν."

Ἀπὸ τὸ 1914 ἤρχισε τὸ σεισμιμον τοῦτο τῶν ἔθνῶν. ΜΑΤΘ. κδ:21,22. Γενικαὶ μεταβολαὶ ἐπέπληθον εἰς τὰ ὄρια τῶν ἔθνῶν ἀπὸ τοῦ 1914 καὶ ἔντεῦθεν. Ὁ Παῦλος ἀναφερόμενος εἰς τὴν προφητείαν ταύτην, παραθέτει αὐτὴν εἰς ἘΒΡ. ιβ:26-27, λέγει, ὅτι "Τὸ ἔτι ἅπαξ" δηλοῖ τῶν σαλευομένων τὴν μετάθεσιν ὡς χειροποιήτων, διὰ μείνουν τὰ μὴ σαλευόμενα, καὶ ποῖα εἶναι τὰ μὴ σαλευόμενα; ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ. ἔδ. 28.

Ὅταν εἰδίδετο ὁ νόμος εἰς τὸν Μωϋσῆν εἰς τὸ ὄρος Σινᾶ, τὸ ὄρος ἐκαίετο, καὶ ἦτο ζόφος

καὶ σκότος καὶ ἤχος σάλπιγγος ὥστε ὁ λαὸς καὶ ὁ Μωϋσῆς ἔγειναν ἔντρομοι, "φοβερὸν τὸ φαινόμενον." ΕΒΡ. ιβ:18-22. Ἡ διαθήκη ἐκείνη τοῦ νόμου ἐγκαινιάσθη τοιουτοτρόπως, διὰ τοιούτων σημείων. Ἡ Νέα Διαθήκη ὑπὸ παρομοίων γεγονότων θὰ ἐπακολουθήσῃ, μὲ τὸν μεγαλύτερον τοῦ Μωϋσέως Μεσίτην, τὸν Χριστὸν καὶ τὴν ἐκκλησίαν Αὐτοῦ. Ὁ Ἰησοῦς ἀναφερόμενος εἰς τὸν καιρὸν ἐκεῖνον πρὶν τῆς ἐγκαινιάσεως τῆς Κ. Διαθήκης λέγει ὅτι θὰ εἶναι θλίψις τοιαύτη ἥτις οὔτε ἔγεινεν οὔτε θέλει γείνει μετὰ ταῦτα. ΜΑΤΘ. κδ: 21,22. "Διὰ τοῦτο, παραλαμβάνοντες βασιλείαν ἀσάλευτον ὅρος Σιῶν-Βασιλείαν- ἅς κρατῶμεν τὴν χάριν διὰ τῆς ὁποίας λατρεύομεν τὸν Θεὸν μὲ σέβας καὶ εὐλάβειαν." ΕΒΡ. ιβ: 28.

ἸΗ ΚΑΙ ΟΥΡΑΝΟΣ ΣΤΕΙΟΝΤΑΙ ΑΠΟ
ΤΟ 1914.

Αἱ μαρτυρίαι τῆς Γραφῆς εἶναι καθαραὶ καὶ ἰσχυραὶ ὅτι "ΟΙ ΚΑΙΡΟΙ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ" εἶναι περίοδος ἐκ 2,520 ἐτῶν, ἀπὸ τὸ 606 π.Χ. ἕως τοῦ 1914 μ.Χ. Ἡ τιμωρία αὕτη ὀνομάζεται "ἑπταπλάσιος τιμωρία" τοῦ λαοῦ τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ, τὸν ὁποῖον μόνον ἐγνώρισεν ἀπὸ ὅλα τὰ ἔθνη. ΑΜΩΣ: γ:2. Εὐ-

ρίσκειται δὲ εἰς ΛΕΥΙΤ. κς:Κεφ. Ἡ ἑπταπλάσιος αὐτῶν τιμωρία ἤρχισεν ὅτε ὁ τελευταῖος αὐτῶν βασιλεὺς Σεδεκίας, ἠχμαλωτίσθη τὸ 606 π.Χ. ὑπὸ τοῦ Ναβουχοδονόσορ, καὶ ἡ Ἱερουσαλήμ κατεκράθη, καὶ ὁ λαὸς ἐφέρθη αἰχμάλωτος εἰς Βαβυλῶνα. B. ΧΡΟΝ. λς:20-23.

Τέσσαραις Αὐτοκρατορίαις παρήλθον, διαδεχθεῖσαι ἢ μία τὴν ἄλλην. Βαβυλῶν, Μηδοπερσία, Ἑλλάς, καὶ Ρώμη ἢ Ρωμαϊκὴ Αὐτοκρατορία. Ἡ κεφαλὴ τῆς εἰκόνης τοῦ ἐνυπνίου τοῦ Ναβουχοδονόσορ, κατὰ τὴν ἐρμηνείαν τοῦ ΔΑΝ. β:37-45, ἦτο αὐτὸς ὁ Ναβουχοδονόσορ. Τὰ λεχθέντα εἰς τὴν κεφαλὴν ἐφαρμόζονται εἰς ὅλον τὸ σῶμα, δηλ. καὶ τὰς διαδεχθείσας Αὐτοκρατορίας. Ἐνεκεν τῆς ὑπερηφανείας τοῦ ὁ Ναβουχοδονόσορ κατεδικάσθη εἰς "ἑπτὰ καιροὺς". Εἰς αὐτὸν ἦσαν κατὰ γράμμα "ἑπτὰ ἔτη" νὰ κεῖται μετὰ τῶν θηρίων τοῦ ἀγροῦ ἐν παραφροσύνῃ. ΔΑΝ. δ:16, 23, 25, 32-37. Συμβολικῶς ὅμως ὑπετύπουν ἢ ἀντεπροσώπευον 2,520 ἔτη, ἐν ἔτος 360 ἡμέρας. $360 \times 7 = 2,520$ ἔτη, λήγοντα τὸ 1914.

Ἡ εἰκὼν τοῦ ἐνυπνίου, ἐρμηνευθεῖσα ὑπὸ

τοῦ Δανιὴλ, δεικνύει ὅτι κατὰ τὴν τετάρτην
 Αὐτοκρατορίαν, οἱ δέκα δάκτυλοι τῶν ποδῶν αὐ-
 τῆς συμβολίζουν ἢ παριστοῦν δέκα βασιλεῖς
 Εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν ὡς εὕρισκοντο κατὰ τὸ 1914.
 Καὶ ἀναγινώσκωμεν εἰς ΔΑΝ. β: 44,45,

" Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν βασιλέων ἐκεῖ-
 νων, θέλει ἀναστήσει ὁ Θεὸς τοῦ οὐρα-
 νοῦ βασιλείαν, ἣτις εἰς τὸν αἰῶνα δὲν
 θέλει φθαρῆ, καὶ ἡ βασιλεία αὕτη δὲν θέ-
 λει περάσει εἰς ἄλλον λαὸν-ὡς αἱ ἀνωτέ-
 ρα- θέλει κατασυντρίψει καὶ συντελέσει
 -Αὕτη- πάσας ταύτας τὰς βασιλείας-τὰς
 ἀντιπροσωπευομένας διὰ τῶν δέκα δακτύλων-
 αὕτη δὲ θέλει διαμένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Καὶ καθὼς εἶδες ὅτι ἀπεκόπη λίθος ἐκ τοῦ
 ὄρους ἄνευ χειρῶν, καὶ κατασυνέτριψε τὸν
 σίδηρον, τὸν χαλκόν, τὴν πηλόν, τὸν ἄρ-
 γυρον, τὸν χρυσόν /ομοῦ, καὶ ἔγεινεν ὡς
 ἄχυρον ἁλωνίου θερινοῦ, καὶ ὁ ἄνεμος ἐσή-
 κωσεν αὐτὰ, καὶ οὐδεὶς τόπος εὗρέθη αὐ-
 τῶν, ὁ δὲ λίθος ὁ κτυπήσας τὴν εἰκόνα ἔ-
 γεινεν ὄρος μέγα καὶ ἐγέμισεν ὅλην τὴν
 Γῆν, ἐδ. 34,36./ " Ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ, ὁ
 μέγας ἔκαμε γνωστὸν εἰς τὸν βασιλέα ὅ,τι
 θέλει γείνει μετὰ ταῦτα, καὶ ἀληθινὸν
 εἶναι τὸ ἐνύπνιον, καὶ πιστὴ ἡ ἐρμηνεία
 αὐτοῦ."

ΕΚΕΙΝΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΠΟΙΟΝ ΑΝΗΚΕΙ

Ἀφαιρῶν τὴν βασιλείαν ἐκ τοῦ τυπικοῦ Αὐ-

τοῦ λαοῦ Ἰσραὴλ, ὁ Θεὸς λέγει εἰς τὸν τελευ-
ταῖον βασιλέα Σεδεκίαν, ΙΕΖΕΚΙΗΛ κα:25-27,

"Καὶ σὺ βέβηλε ἀσεβῆ, ἡγεμῶν τοῦ Ἰσραὴλ,
τοῦ ὁποῖου ἦλθεν ἡ ἡμέρα, ὅτε ἡ ἀνομία
ἔφθασεν εἰς πέρας, οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θε-
ὸς, Σήκωσον τὸ διάδημα, καὶ ἀφαίρεσον τὸ
στέμμα, αὐτὸ δὲν θέλει εἶσθαι τοιοῦτον,
ὁ ταπεινὸς θέλει ὑψωθῆ, καὶ ὁ ὑψηλὸς θέ-
λει ταπεινωθῆ.

Θέλω ἀνατρέψει, ἀνατρέψει, ἀνατρέψει αὐτὸ,
καὶ δὲν θέλει ὑπάρχει ἕως οὗ ἔλθῃ ΕΚΕΙΝΟΣ
εἰς ὃν ἀνήκει, καὶ εἰς ΤΟΥΤΟΝ θέλω δώσει
αὐτὸ."

Στέμμα καὶ διάδημα, σημαίνει βασιλικὴν ἐ-
ξουσίαν καὶ δόξαν. Ὁ Θεὸς δι' ὄρκου εἶχεν ὑπο-
σχεθῆ εἰς τὸν Δαβὶδ ὅτι ὁ θρόνος αὐτοῦ θὰ ἦτο
ἀσάλευτος εἰς τὸν αἰῶνα, ΨΑΛΜ. πθ:4, 34-37, Β.
ΣΑΜ. ζ:16, ΛΟΥΚΑ α:32, 35, καὶ ἡ ὑπόσχεσις
αὕτη ἀνήκει εἰς τὸν Χριστὸν κατὰ τὴν Βασιλείαν
Παρουσίας. Ὁ Ἰησοῦς εἶναι ὁ κληρονόμος τοῦ
θρόνου τοῦ Δαβὶδ τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ γενεαλογι-
κῶς, καθὼς καταφαίνεται ἐκ τῶν χωρίων ΗΑΣΑΙΑ
θ:7, ΛΟΥΚΑ α:32, 35, ΨΑΛΜ. β:6-8, κ.λ.π.

Ἡ ἐκλεκτὴ Αὐτοῦ ἐκκλησία, ἡ Νύμφη Αὐτοῦ,
τὸ Σῶμα Αὐτοῦ, συμπεριλαμβάνεται εἰς τὴν ὑπό-
σχεσιν ταύτην, νὰ συμβασιλεύσῃ μετὰ τοῦ Χριστοῦ

διὰ τὴν εὐλογίαν πασῶν τῶν φυλῶν τῆς Γῆς.

ΛΟΥΚ. ιβ:32, κβ:29,30, Β.ΤΙΜ. β:12, κ.λ.π.

Ἀπὸ τὸ 1914 ἤρχισεν ἡ ἔξωσις. Ἡ διορία τῆς κυριαρχίας τῶν ἔθνῶν ἐτελείωσεν ὅλων "ὁμοῦ" "ΕΚΕΙΝΟΣ εἰς ὃν ἀνήκει" εἶναι παρὼν, συνάζων πρῶτον τοὺς ἐκλεκτοὺς Αὐτοῦ, κάμνων λογαριασμὸν μετὰ τῶν δούλων Αὐτοῦ, ΛΟΥΚ. ιθ:15, ἔπειτα ἔρχεται ἡ σφαγὴ τῶν ἐχθρῶν Αὐτοῦ, ἐδ. 27, ἧτις ἀρχήσασα ἀπὸ τὸ 1914, ἀπὸ τῆς ἐκπνεύσεως τῆς διορίας αὐτῶν, καὶ θὰ τελειώσῃ ἐντὸς ὀλίγου διὰ τοῦ κατακορύφου τοῦ Ἀρμαγεδδῶνος καὶ τῆς τελικῆς "θλίψεως τοῦ Ἰακώβ" ΙΕΡΕΜ. λ:7-11.

Τότε ἡ ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ τῆς ΠΑΡΟΥΣΙΑΣ Αὐτοῦ θὰ γείνη γνωστὴ ἐπὶ πάσης τῆς Γῆς. "Καὶ θέλουσι γνωρίσει τὰ ἔθνη ὅτι ἐγὼ ὁ Κύριος εἶμαι ὁ ἁγιάζων τὸν Ἰσραὴλ."

"Καὶ θέλω μεγαλυνθῆ καὶ ἁγιασθῆ, καὶ θέλω γνωρισθῆ ἐνώπιον πολλῶν ἔθνῶν, καὶ θέλουσι γνωρίσει ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεός."

ΙΕΖ. λζ:28, λη:23, λθ:7

Πολλοὶ προσκόπτουν μὲ τὰς διακηρύξεις "ΚΑΙΡΟΙ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ" καὶ "ΠΛΗΡΩΜΑ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ." Οἱ "Καιροὶ τῶν ἔθνῶν" ἔχουσι νὰ κάμωσι μὲ τὴν δι-
άρκειαν τῆς ἐξουσίας τῶν ἐθνικῶν Κυβερνήσεων

καὶ τῆς ὑποτελείας τοῦ λαοῦ Ἰσραὴλ εἰς ἔθνικὰς Κυβερνήσεις, ἀπὸ τοῦ 606 π.Χ. ἕως τοῦ 1914 τοῦ τέλους τῆς διορίας αὐτῶν.

"ΤΟ ΠΛΗΡΩΜΑ ΤΩΝ ΕΘΝΩΝ" ἔχει νὰ κάμῃ μὲ τὴν ἐκλογὴν τῆς ἐκκλησίας, τοῦ Σώματος Αὐτοῦ, τοῦ ὁποίου Αὐτὸς εἶναι ἡ Κεφαλὴ, ἐξ ὄλων τῶν ἔθνῶν, ἀρχῆς γενομένης ἐκ τοῦ Κορνηλίου καὶ θὰ διαρκέσῃ ἕως τῆς συμπληρώσεως τοῦ Σώματος Αὐτοῦ. Ἡ ἀνάστασις τῶν Ἀρχαίων Ἀριστέων, θὰ ἀποδείξῃ τὴν συμπλήρωσιν αὐτῆς θετικῶς. ΨΑΛΜ. ΜΕ: 16, ΜΑΤΘ. κβ: 44, 45, ΠΡΑΞ. ιε: 14-17.

Η ΓΝΩΣΙΣ ΦΕΡΕΙ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΝ

Ὁ ἔσχατος καιρὸς, καθ'ὃν οἱ ἄνθρωποι "περιτρέχουσι καὶ ἡ γνῶσις ἔχει πληθυνθῆ" ἔχει φέρει ἐπίσης ἐπανάστασιν εἰς "Γῆν καὶ Οὐρανὸν." Αἱ ἐργατικαὶ τάξεις ὀργανώθησαν εἰς σωματεία, ζητοῦντες τὰ δικαιώματά των, ἀπεργίαι δὲ καὶ ἐπαναστάσεις φέρουν εἰς ἀπόγνωσιν τὰς Κυβερνήσεις τῶν Ἐθνῶν. Ὁ λαὸς στενάζει ἀπὸ τοὺς φόρους, καὶ μόνον ὁ στυγνὸς νόμος συγκρατεῖ ἀπὸ τοῦ νὰ μὴ ἐκσπάσῃ ὁ λαὸς εἰς ἀναρχίαν ὅπως τὸν 18ον Αἰῶνα μὲ τὴν Γαλλικὴν ἐπανάστασιν.

Οἱ φοιτηταὶ ἐπαναστατοῦν μὲ τὰ ἀπρηχαιωμέ-

να καθεστῶτα τῆς παιδείας εἰς τε τὰ Κολλέγια καὶ τὰ Πανεπιστήμια. Ζητοῦν δι' ἀντιπροσώπων τῶν νὰ λάβουν μέρος εἰς τε τὸ Διοικητικὸν καὶ Διδακτικὸν πρόγραμμα τῶν Καθηγητῶν. Διαμαρτύρονται διὰ τὰς ἀπρηχαιωμένας μεθόδους καὶ τρόπους τῆς διδασχῆς. Ἡ γνῶσις ηὔξηθη τόσο ταχέως ὥστε τὰ διδακτικὰ σχολικὰ μαθήματα ἐκ τῶν βιβλίων δὲν ἱκανοποιοῦν τοὺς φοιτητὰς πλέον.

Οἱ ἐκπαιδευταὶ δὲν προφθάνουν τὴν ἀλματώδη πορείαν τῆς γνώσεως τῶν φοιτητῶν. Ἀλματώδης ἢ αὐξησις τῆς γνώσεως εἰς ὅλους τοὺς κλάδους. Ἡ ἐλευθερία τῆς σκέψεως τρομάζει τοὺς ἰθύνοντας. Ἡ Γῆ σαλεύεται ἕνεκεν τῶν "ἀστραπῶν" τῆς γνώσεως.

Ἐρχόμενοι εἰς τοὺς "σαλευομένους οὐρανοὺς" - πνευματικὰς θρησκευτικὰς ὀργανώσεις - τί βλέπομεν; Τὰ σαλευόμενα "πατροπαράδοτα" σείονται. Εἰς τὸν Καθολικισμόν, τὸν πνευματικὸν οὐρανὸν, μελανὰ νέφη ἀναφαίνονται. Μεγάλοι πνευματικοὶ ἠγέται ἐπαναστατοῦν διὰ τὰ "πατροπαράδοτα καθεστῶτα" τῆς ἀγαμίας τοῦ κλήρου καὶ τοῦ ἀλαθῆτου τῶν Παπῶν. Κατὰ χιλιάδας Καθολικοὶ ἱερεῖς καὶ μοναχοὶ ἐγκαταλείπουν τὸν μοναχικὸν καὶ ἱερατικὸν βίον. Μοναχαὶ ἐπαναστατοῦν διὰ τὴν

πατροπαράδοτον ἀμφίεσιν τῶν κεφαλοδέσμων, λευκῶν περιλαιμίων, μαύρου ῥᾶσου κ.λ.π.

Δι' ἐγκυκλίων ὁ Πάπας Παῦλος ὁ VI ἐπιμένει ἐπὶ τῆς ἀγαμίας τοῦ κλήρου. Συνέστησεν ὅπως ἀπαξ τοῦ ἔτους οἱ ἱερεῖς πρέπει νὰ ὁμολογοῦν ὅτι θὰ διατηρήσουν τὴν ἀγαμίαν τοῦ κλήρου, ὑπόσχεσις ἣτις εἶναι παράλογος καὶ ἀντιγραφικὴ. Τὸ νὰ μένη τις ἄγαμος διὰ νὰ ὑπηρετῇ τὴν ἀληθειάν καὶ τὸ Εὐαγγέλιον εἶναι προαιρετικόν, οὐχὶ ἐπιβεβλημένον διὰ νόμων καὶ διατάξεων. Ὁ Πατριάρχης Ἀθηναγόρας δι' ἐπιστολῆς τοῦ ἐπικροτεῖ τὸν γάμον τῶν ἱερέων καὶ ἐπισκόπων ὡς Γραφικὴν διδασκαλίαν, ἐθελοντικὴν, οὐχὶ ἀπηγορευμένην διὰ νόμων καὶ διατάξεων.

Ὁ Καθηγητὴς Τρεμπέλας ἐπετέθη ἐναντίον τοῦ Ἀθηναγόρα διὰ τοῦτο, δι' ὀμιλίας του εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν Ναὸν τῶν Ἀθηνῶν, λέγων μεταξὺ ἄλλων ὅτι, "Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ συλλειτουργήσουν οἱ ἔγγαμοι Ὀρθόδοξοι ἐπίσκοποι μὲ γυναῖκας εἰς ἀρχιερατικοὺς θρόνους καθημένους." ΕΘΝ.ΚΗΡΥΞ Ν.Υ. ΙΑΝ.28, 1970 καὶ ΑΤΛΑΝΤΙΣ Ν.Υ. ΙΑΝ. 30, 1970. Τὸ τοιοῦτον ἐπέφερον σάλον εἰς τοὺς θεολόγους τῆς Ἑλλάδος, δηλ. ἡ ὀμιλία τοῦ

κ. Τρεμπέλα. Τὰ ἐντάλματα τῶν ἀνθρώπων σείονται ἐκ θεμελίων, ὁ λόγος ὅμως τοῦ Θεοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ο ΘΕΟΣ ΕΠΙΣΚΕΠΤΕΤΑΙ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟΝ

Ἡ πρώτη ἐπίσκεψις τοῦ Θεοῦ εἰς τὸν ἄνθρωπον μετὰ τὴν ἔξωσιν ἐκ τοῦ Παραδείσου ἐγένετο πρὸ 1900 ἐτῶν μὲ τὴν ἀποστολὴν τοῦ Μονογενοῦς Αὐτοῦ Υἱοῦ διὰ τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ τοῦ θανάτου καὶ τῆς ἁμαρτίας. "Τόσον ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον ὥστε ἐθυσίασε τὸν ἀγαπητὸν Αὐτοῦ Υἱόν.." ΙΩΑΝΝ. γ:16· Ἐκεῖ εἰς τὸν Γολγοθὰ ἐπλήρωσε ἢ μᾶλλον ἐπρομήθευσεν τὸ Ἀντίλυτρον, τὴν ἀντίσοιχον ἀξίαν ὃ Ἰησοῦς διὰ τὸν Ἀδὰμ. Ζωὴν ἀντὶ ζωῆς. Εἰς τέλειος ἄνθρωπος ἠμάρτησεν, εἰς τέλειος ἄνθρωπος Ἰησοῦς Χριστὸς ἐπλήρωσε τὴν ἀντίσοιχον ἀξίαν διὰ τὸν τέλειον Ἀδὰμ. Ἡ ἐπιβράνδυσις τῆς Ἀποκαταστάσεως, τῆς ἐπαναφορᾶς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ τοῦ θανάτου ἔγκειται εἰς τὴν μεσολαβοῦσαν ἐκλογὴν τῆς ἐκκλησίας. Τὸ μικρὸν τοῦτο ποίμνιον θὰ συμβασιλεύσῃ μετὰ τοῦ Χριστοῦ, διότι οἰκειοθελῶς θυσιάζονται- συνθυσιάζονται- διὰ νὰ συμβασιλεύσουν μετ' Αὐτοῦ, διὰ τὴν ἐπαναφορὰν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ τοῦ θανάτου, καὶ ἡ ἐκλογὴ αὕτη ἐξακολουθεῖ ἐπὶ 1900^{των}

ἀπὸ τὴν Πεντηκοστὴν καὶ ἔντεϋθεν. Οὗτοι ἀπὴρ-
νήθησαν τὰ ἐπίγεια αὐτῶν δικαιώματα δι' οὐράνια
τοιαῦτα, ἄρνούμενοι τὰ διὰ τῆς πίστεως εἰς τὸ
αἷμα Αὐτοῦ ἀποκτώμενα ἀνθρώπινα δικαιώματα,
οἰκειοθελῶς συνθυσιαζόμενοι μετ' Αὐτοῦ διὰ νὰ
συμβασιλεύσουν μετ' Αὐτοῦ εἰς τὴν εὐλογίαν πα-
σῶν τῶν φυλῶν τῆς γῆς.

Τώρα, εἰς τὸν ἔσχατον τοῦτον καιρὸν, ἔρχε-
ται ἐκ δευτέρου, εἶναι ἡ δευτέρα ἐπίσκεψις τοῦ
Πατρὸς διὰ τοῦ Υἱοῦ Αὐτοῦ διὰ νὰ ἀποκαταστήσῃ
ἐκεῖνο τὸ ὅποσον ἀπελύτρωσεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ.
Εἰς τὸν ΨΑΛΜ. η:4-8, ἀναγινώσκομεν,

"Τι εἶναι ὁ ἄνθρωπος ὥστε νὰ ἐνθυμῆσαι αὐ-
τὸν; ἢ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὥστε νὰ ἐπι-
σκέπηται αὐτὸν;

Σὺ ἔκαμες αὐτὸν ὀλίγον τι κατώτερον τῶν
ἀγγέλων. Μὲ δόξαν καὶ τιμὴν ἔστεφάνωσας
αὐτὸν.

Κατέστησας αὐτὸν κύριον ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν σου. Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν
ποδῶν αὐτοῦ..."

Ἄλλὰ, εἰς

ΕΒΡ. β:8, ὁ Παῦλος λέγει,

" Τώρα ὅμως δὲν βλέπομεν τὰ πάντα ὑποτε-
ταγμένα εἰς αὐτὸν. Τὸν δὲ ὀλίγον τι παρὰ
τοὺς ἀγγέλους ἡλαττωμένον Ἰησοῦν βλέπομεν

" διὰ τὸ πάθημα τοῦ θανάτου μὲ δόξαν καὶ τιμὴν ἐστεφανωμένον, διὰ νὰ γευθῆ ἄνατον ὑπὲρ παντὸς ἀνθρώπου."

Ἡ ἀνθρώπινος φυλὴ εἶναι ἕως τὴν σήμερον βυθισμένη εἰς τὴν ἁμαρτίαν, τὰ δάκρυα, τοὺς πόδους καὶ τὸν θάνατον. Ἀλλ' ὅταν ὁ σκοπὸς τῆς Βασ. Αὐτοῦ Παρουσίας ἐκπληρωθῆ, τότε θὰ εἶναι ἀληθὲς τὸ λεχθὲν, τὰ πάντα ἔγειναν νέα, τὰ πάντα ὑπετάχθησαν εἰς τοὺς πόδας τοῦ ἀνθρώπου ὡς ἦτο ἡ Ἐδεμικὴ κατάστασις τοῦ Ἀδάμ ἐν τῷ Παραδείσῳ. Ὁ Ἰησοῦς διὰ τῆς Βασιλείας Του θὰ ἀποκαταστήσῃ τὰ πάντα, ὡς ὁ Θεὸς προώρισεν ποιήσας τὸν ἄνθρωπον ἀπ' ἀρχῆς.

Τὸ ἔργον τῆς Ἀποκαταστάσεως τῆς ἀνθρωπίνης φυλῆς θὰ ἐκπληρωθῆ διὰ τῆς Μεσσιανικῆς Βασιλείας τοῦ Μεσσίου. Ὁ Παῦλος μᾶς πληροφορεῖ, ὅτι ὁ Χριστὸς θὰ βασιλεύσῃ ἕως οὗ θέσῃ πάντας τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ, ἔσχατος ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος. A. KOP. ιε:25, 26. Ὅταν τὰ πάντα θὰ ὑποταχθοῦν ὑπὸ τοὺς πόδας Αὐτοῦ, τότε καὶ ὁ Υἱὸς θὰ ὑποταχθῆ εἰς τὸν ὑποτάξαντα, διὰ νὰ εἶναι ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσι." A. KOP. ιε:28.

Μὲ τὴν ἀποκατάστασιν ταύτην, ὅλου τοῦ ἀνθ-

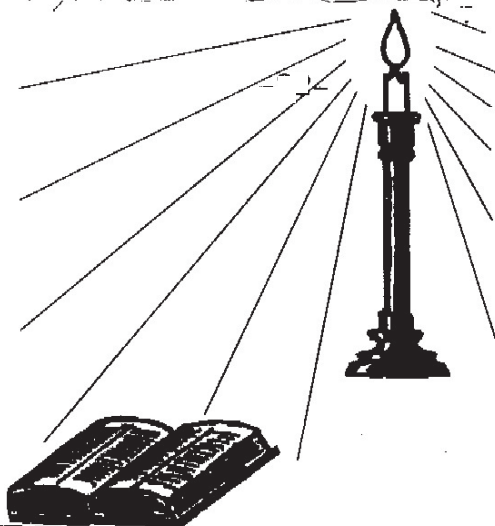
ρωπίνου γένους ἐγερθέντων ἐκ τοῦ τάφου, καὶ ἐπὶ χίλια ἔτη διαπαιδαγωγουμένων ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς ἐκκλησίας Αὐτοῦ, τῆς πνευματικῆς φάσεως τῆς Βασιλείας, τῶν Ἀρχαίων Ἀριστέων ἀποτελοῦντων τὴν ὄρατὴν ἐπίγειον φάσιν τῆς Βασιλείας, ἡ πρώτη ἐξουσία τοῦ Ἀδάμ ὡς ἦτο αὕτη ἐν τῷ Παραδείσῳ τῆς Ἑδέμ, θὰ ἐπανέλθῃ πάλιν εἰς αὐτὸν καὶ εἰς τὸ γένος αὐτοῦ. Ὁ Ἰησοῦς ὁμιλεῖ περὶ τούτου εἰς τὴν παραβολὴν τῶν ἐριφίλων καὶ τῶν προβάτων.

Εἰς τὰ πρόβατα τῆς παραβολῆς, ἐκεῖνοι δηλοῖ ὅποιοι κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν χιλίων ἐτῶν τῆς κρίσεως ἐκρίθησαν ἄξιοι αἰωνίου ζωῆς ἐπὶ τῆς Γῆς, θὰ εἴπῃ, "Ἐλθετε οἱ εὐλογημένοι τοῦ Πατρὸς μου, κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην εἰς ἑσᾶς βασιλείαν ἀπὸ καταβολῆς κόσμου." ΜΑΤΘ. ΚΕΙ 34. Ὁ ἄνθρωπος θὰ εἶναι τέλειος, υἱοὶ τοῦ Θεοῦ ὡς ἦτο ὁ Ἀδάμ ἐν τῷ Παραδείσῳ. ΛΟΥΚ. Υ:38. Τότε ὁ Θεὸς θὰ εἶναι Πατὴρ ὅλου τοῦ ἀνθρωπίνου γένους. Τὰ πάντα θὰ εἶναι ὑποτεταγμένα εἰς τὸν Θεὸν, καὶ τότε θὰ γίνεταί τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς Γῆς καθὼς γίνεταί ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Ἡ Μεσσιανικὴ Βασιλεία θὰ παύσῃ τότε διότι ὅλοι θὰ εἶναι βασιλεῖς, τέλειοι, οὐχὶ πλέον ὑπόδουλοι.

Καίτοι ὅμως τὸ Μεσσιτικὸν ἔργον τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς ἐκκλησίας θὰ παύσῃ, ἐντούτοις ἡ ἀνθρωπότης ὀλόκληρος θὰ ἀναγνωρίζῃ τὸν Λυτρωτὴν αὐτῶν, καὶ τὸν Πατέρα τὸν Πρωτουργὸν τοῦ ἀπολυτρωτικοῦ τούτου σχεδίου τῆς Σωτηρίας. Ὅποιας θαυμασίας ἐκπλήξεις τὸ Σύμπαν θὰ ἐπιδείξῃ εἰς τὸ τέλειον καὶ ἀποκατασταθὲν πλέον ἀνθρώπινον γένος δὲν γνωρίζομεν. Πλὴν πάντοτε θὰ εἶναι ἀληθὲς ὅτι οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ στερέωμα ἀναγγέλλει τὸ ἔργον τῶν χειρῶν Αὐτοῦ.

Σήμερον ὅμως μόνον οἱ κεχρισμένοι Αὐτοῦ, εἰς τὸν ἔσχατον τοῦτον καιρὸν ἔχουν τὸ μέγα προνόμιον νὰ ἐξαγγείλουν τὸν Βασιλέα καὶ τὴν Βασιλείαν Αὐτοῦ ὡς τὴν μόνην ἐλπίδα τοῦ κόσμου. Καὶ ὅποιον μέγα προνόμιον εἶναι τοῦτο! Ὁ Ἰησοῦς ἔχαιρεν πράττων τὸ θέλημα τοῦ Πατρὸς Αὐτοῦ. Καὶ ὁ λαὸς τοῦ Κυρίου χαίρει καὶ ἐν συνεργασίᾳ μετ' ἄλλων διακηρύττουν τὴν ἐρχομένην βασιλείαν καὶ τὴν εὐλογίαν πασῶν τῶν φυλῶν τῆς Γῆς.

"Ὁ λαὸς σου θέλει εἰσθαι πρόθυμος ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου. Ἐν τῷ μεγαλοπρεπεῖ ἀγιαστηρίῳ αὐτοῦ. Οἱ νεοὶ σου θηλοῦσιν εἰσθαι εἰς σὲ ὡς ἡ ὁρὸς τοῦ ἀύγῃς." ΨΑΛΜ. ρι:3.

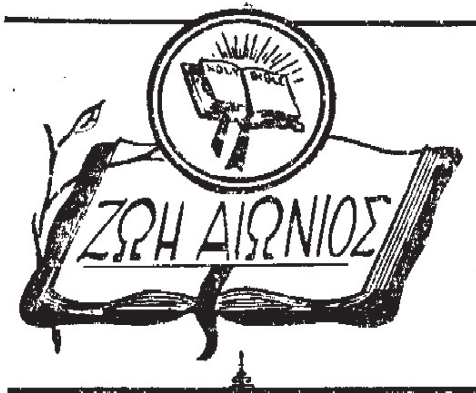
ΜΙΑ ΠΛΑΞ ΤΟΥ ΠΟΝΤΙΟΥ ΠΙΛΑΤΟΥ

γγέλεται
εξ Ιερου-
σαλήμ ότι
Ιταλοί

ἀρχαιολόγοι, μὲ ἐ-
πικεφαλῆς τὸν Κα-
θηγητὴν ANTONIO
FORBA, ἀνεκάλυψαν
εἰς τὰ εἱρεῖπια τῆς
Καισαρείας, λιθί-
νην πλάκα 20 X 15
ἴντσων, φέρουσα
τὸ ὄνομα τοῦ Πον-
τίου Πιλάτου. Τὸ
ὄνομα τοῦτο ἦτο
καὶ εἶναι γνωστὸν

ἀπὸ τὰ Εὐαγγέλια καὶ τὸν ἱστορικὸν Ἰωσήφον ὅστις
ἔγραψε περὶ τὸ τέλος τοῦ Αου μ.Χ. Αἰῶνος. Πολλοὶ
ἱστορικοὶ καὶ Ἀνώτεροι Κριτικοὶ ἔλεγαν ὅτι ὁ Πι-
λάτος ἦτο φανταστικὸν πρόσωπον. Ἡ Πλάξ αὕτη εὐρέ-

θη ὑπὸ τὰ ἐρείπια τοῦ Ῥωμαϊκοῦ Θεάτρου. Ἐπὶ κεφαλῆς τῆς πλακῶς εἶναι ἐπιγραφή καὶ ἔχει τρεῖς γραμμάς. Ἡ πρώτη ἐξ αὐτῶν ἀναφέρει τὴν λέξιν "TIBERIUS" προφανῶς τοῦ Αὐτοκράτορος Τιβερίου Καίσαρος, ἐπὶ τῆς Βασιλείας τοῦ ὁποίου ὁ Κύριος ἡμῶν ἐσταυρώθη. Ἡ δευτέρα σειρά ἔχει τὰς λέξεις "PONTIUS PILATUS". Ἡ τρίτη ἦτο δυσανάγνωστος. Ἀπὸ τοῦ 1935 πολλαὶ ἀνασκαφαὶ ἔφερον εἰς φῶς ἱστορικὰ γεγονότα τῆς Γραφῆς ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ Ἀβραάμ εἰς τὴν Οὐρ τῆς Χαλδαίας. Πλάκες με νομοθεσίας τῶν Βασιλέων Ἀρμαφέλ, Ἀριῶχ, Γοδόλομογὸρ, οἵτινες ἐξέστράτευσαν ἐναντίον τῶν Σοδόμων καὶ Γομόρων αἰχμαλωτίσαντες καὶ τὸν Ἀῶτ, καὶ με τοὺς ὁποίους ὁ Ἀβραάμ ἐπολέμησεν ἐναντίον των με 318 δούλους του, ἐλευθέρωσας πάντας καὶ τὸν Ἀῶτ τὸν ἀνεψιὸν αὐτοῦ, εὐρέθησαν εἰς Μεσοποταμίαν, εἰς τὰς ἀρχαίας πόλεις ACAD, CALNAH, ERIDOU, BABYLON καὶ ἄλλας πόλεις τῆς Μεσοποταμίας, εὐρίσκονται δὲ εἰς διάφορα Μουσεῖα τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς, ἰδίως εἰς τὸ Μουσεῖον τῆς Πενσυλβανίας καὶ Λονδίνου Ἀγγλίας.

Οἱ ἀνώτεροι οὗτοι Κριτικοὶ, πρὸ πολλοῦ ἐσήγησαν ἔμπροσθεν τῶν ἀνακαλύψεων, αἰτινες ἐπιβεβαιοῦν τὴν μαρτυρίαν τῆς Γραφῆς. Καὶ ἐντὸς ὀλίγου, καὶ ὁ "Λίθινος Μάρτυς" ἢ Μεγάλῃ Πυραμίδι, θὰ βροντοφωνήσῃ, "οἱ λίθοι θὰ κρᾶζουσιν" ἐπιβεβαιοῦντες τὸ σχέδιον τοῦ Θεοῦ, τὴν ὁποίαν Πυραμίδα οἱ ἀμαθεῖς καὶ μικρόνοες προσπαθοῦν νὰ ἀμαυρώσουν. Νάνοι, ψιττακίζοντες ἔμπροσθεν γιγάντων ἐπιστημόνων, οἱ ὁποῖοι ἀποκαλύπτονται ἔμπροσθεν τοῦ Σχεδιαστοῦ καὶ Ἐκτελεστοῦ τοῦ θαυμασίου τούτου "Μάρτυρος" ἐν μέσῳ τῆς γῆς Αἰγύπτου. Καὶ καθὼς οἱ πολέμιοι σκεπτικισταὶ τῆς Γραφῆς σιγοῦν τώρα ἐνώπιον τῶν εὐρυμάτων τούτων, τεθαμμένων ἐπὶ τέσσαρας χιλιάδας ἔτη, οὕτω καὶ οἱ Ἀνώτεροι Κριτικοὶ θὰ σιγήσουν, καὶ ἢ ἀμφραχθῆ τὸ στόμα αὐτῶν, ὅταν τὸ "θυσιαστήριον" καὶ ἢ "στήλη" ἅτινα εἶναι διὰ σημεῖον καὶ μαρτυρίαν εἰς τὸν Κύριον τῶν δυνάμεων ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ "θὰ κρᾶζουσιν στεντορίως. ΠΛΑΤΑΖ. ιθ:19,20.

---000---

NEON CIAON ECONTΩΣΕΩΣ

Ἀγγέλλεται διὰ τῶν ἑφημερίδων ὅτι συζητεῖται ἡ κατασκευὴ βόμβας, ἣτις ὀνομάζεται AKTINEΣ ΘΑΝΑΤΟΥ. Ἡ συζήτησις διεξάγεται μεταξύ πρὸς τοῦτο εἰδικῶν καὶ ἐπιστημόνων. Εἶναι νέα τις γόμωσις, γνωστῆς ὡς βόμβα πρωτονίου, καὶ ἡ ὁποία θὰ εἶναι διαφορετικὴ ἀπὸ οἰανδήποτε ὑπάρχουσαν σήμερον ἀτομικὴν ἢ ὑδρογόνον βόμβαν. Ἡ βόμβα αὕτη θὰ προκαλῆ τὸν θάνατον πάσης ζωῆς, φυτικῆς, ζωικῆς καὶ ἀνθρωπίνης, διὰ ραδιοενεργείας, καὶ θὰ ἀφήνῃ ἄθικτα τὰ προσβαλλόμενα κτίρια. Ἡ ἔκρηξις τῶν πρωτονίων δημιουργεῖ θερμότητα ἀνερχομένην εἰς τὸν ἀφάνταστον βαθμὸν τῶν 14,000,000 ἠλεκτρικῶν μονάδων. Δηλ. οἱ ἐπιστήμονες ἐκάστου ἔθνους κατασκευάζουν ROBOTS, τὰ Φρανγκενστάϊν τους, ἅτινα θὰ ἀποτεφρώσουν καὶ αὐτοὺς τοὺς ἰδίους κατασκευαστάς. Τὰ ἔθνη ἔφθασαν εἰς παραφροσύνην ὡς εἶναι γεγραμμένοι:

"Τὰ θεμέλια τῆς γῆς σείονται... Ἡ γῆ ἐκινήθη εἰς ὑπερβολὴν. Ἡ γῆ θέλει κινηθῆ ὡς ὁ μεθύων... Ἡ ἀνομία αὐτῆς θέλει βαρύνει ἐπ' αὐτήν. Καὶ θέλει πέσει, καὶ πλέον δὲν θέλει σηκωθῆ.
ΗΣΑΙΑΣ κδ:19,20.

Καὶ τὴν αἰτίαν ὁ προφήτης τὴν ἀναφέρει, διότι οἱ ἄνθρωποι, πολιτικαὶ καὶ ὀρησκευτικοὶ καὶ οἰκονομικοὶ, οὔτινες ἀποτελοῦν τὴν συμβολικὴν γῆν,

"Παρέβησαν τοὺς νόμους, ἥλλαξαν τὸ διάταγμα, ἠθέτησαν διαθήμην αἰώνιον. Διὰ τοῦτο οἱ καίτοικοι τῆς γῆς κατεκαύθησαν, καὶ δὲν ἔμειναν."
ΗΣΑΙΑΣ κδ:5,6.

Ὁ Κύριος, περὶ τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἣτις πάρεστιν, λέγει: MATΘ. κδ:22.

"Καὶ ἂν δὲν συνετέμνοντο αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι δὲν ἦθελεν σωθῆ οὐδεμία σὰρξ, διὰ τοὺς ἐκλεκτοὺς ὅμως θέλουσι συντηρῆ αἱ ἡμέραι ἐκεῖναι."

Ὁ Γραμματεὺς τῶν Η. Ἐθνῶν, Οὐ Θῶντ, ἀπήθυσεν εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τοὺς συσκευτομένους ἐν Γενεύῃ, ἔκκλησιν, λέγων,

"Ἡ ἀνθρωπότης εὐρίσκεται σήμερον πρὸ δραματικῆς διλήμματος ἐκλογῆς- τῆς ἀποκηρύξεως τοῦ πολέμου ἢ τῆς αὐτοκτονίας αὐτῆς. Διὰ νὰ δυνηθῇ ὅμως ἐπωφελῶς δι' ἑαυτὴν νὰ ἐκλέξῃ πρέπει νὰ μάθῃ νὰ σκέπτεται μὲ ἐντελῶς νέον τρόπον."

Δὲν ἐξήγησεν ὅμως "τὸν νέον τρόπον" τοῦ σκέπτεσθαι. Ὁ λαὸς φέρεται καὶ ἄγεται ὑπὸ δημαγωγῶν, εἶναι ὡς πρόβατα χωρὶς ποιμένα. Ποῦ οἱ ποιμένες τῶν ἔθνῶν ὀδηγοῦν τὰ πρόβατα, τὸν λαόν; Καὶ ἡ Γραφή, καὶ μεγάλοι ἄνδρες ἔχοντες συνειδήσιν τῆς καταστάσεως, τῆς σοβαρᾶς καταστάσεως εἰς ἣν ἡ ἀνθρωπότης εὐρίσκεται, κρουοῦν τὸν κώδωνα τοῦ κινδύνου, ὅπως ἀρχίσουν νὰ σκέπτονται μὲ "νέον τρόπον". Ἀλλὰ ὁ νέος οὗτος τρόπος δὲν εἶναι ἄλλος παρὰ ἡ σκέψις κατὰ Θεόν, ἡ μετάνοια ἐκ νεκρῶν ἔργων, καὶ ἐπιστροφή εἰς ζῶντα Θεόν, ἐπιστροφήν εἰς τὸν Λόγον Αὐτοῦ, τὴν Γραφήν, καὶ ὑποταγὴν εἰς τὸν νόμιμον Αὐτοῦ Βασιλέα τὸν Χριστὸν, πρὸς ἀπολαυσιν ζωῆς αἰωνίου καὶ εἰρήνης διὰ παντὸς.

Αἱ ἀνθρώπιναι προσπάθειαι, καὶ ἂν ὄχι ὄλαι, αἱ πλεῖστα ἐξ αὐτῶν καίτοι ἐμποροῦνται ἐξ ἀγαθῶν ἐλατηρίων, ἀπέτυχον νὰ φέρουν τὸ ποθούμενον, τὴν εἰρήνην, καὶ τὴν ζωὴν, τὴν ὁποίαν ὁ ἄνθρωπος ἔχει ἀνάγκην, καὶ ἐπὶ 6,000 καὶ πλέον ἔτη στερεῖται, εἰς μάτην προσπαθῶν δι' ἀνθρωπίνων μεθόδων, καὶ ἀνθρωπίνων θεραπειῶν νὰ τὴν ἀπολαύσῃ. Ὁ Θεὸς ἔχει ὑποσχεθῆ ταύτην εἰς τὴν Βασιλείαν Του, διὰ τὴν ὁποίαν προσευχομεθα νὰ ἔλθῃ ἐπὶ τῆς γῆς, μὲ Βασιλέα Αὐτὸν τὸν Χριστὸν, ὅστις ἐγευθη θάνατον ὑπὲρ παντὸς ἀνθρώπου, καὶ ὅστις εἶναι σωτὴρ πάντων τῶν ἀνθρώπων. Ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ εἶναι ἡ μόνη ἐλπίς τοῦ κόσμου. AMHN.

ΣΕΙΡΑΙ ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ

Ο ΘΕΟΣ ΠΑΡΑΧΩΡΕΙ ΤΩ ΙΣΡΑΗΛ ΒΑΣΙΛΕΑ

"Μόνον φοβεῖσθε τὸν Κύριον καὶ λατρεύετε αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ ἐξ ὅλης καρδίας σας, διότι εἶδετε πόσα μεγάλα ἔκαμεν ὑπὲρ ὑμῶν." Α.ΣΑΜ.ιβ: 24, η: 4-9, ι: 1, ιβ: 19-22, ιη: 8, 9.

---ooo---

ΣΑΜΟΥΗΛ ὑπηρέτησε τὸν Ἰσραὴλ ὡς κριτῆς ἐπὶ πολλὰ ἔτη. Ὄταν οὗτος ἐγήρασασεν, ὑπέδειξε τοὺς υἱοὺς του ὡς διαδόχους του. Ἄλλ' οἱ υἱοὶ του δὲν ἦσαν πιστοὶ εἰς τὸν Κύριον, καὶ προφανῶς ὁ Κύριος δὲν ἐπέτρεψεν εἰς αὐτοὺς τὸ ἀξίωμα τοῦ κριτοῦ. Ἦτο ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου, ὅτε "

" Οἱ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ συνηθροίσθησαν πάντες καὶ ἦλθον εἰς Βαμὰ πρὸς τὸν Σαμουὴλ, καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, Ἰδοὺ, σὺ ἐγήρασας, καὶ οἱ υἱοὶ σου δὲν περιπατοῦσιν εἰς τὰς ὁδοὺς σου, κατὰστησον λοιπὸν εἰς ἡμᾶς βασιλέα διὰ νὰ

"κρίνη ἡμᾶς, καθὼς ἔχουσι πάντα τὰ ἔθνη."

A.ΣΑΜ.η:4,5.

Τοῦτο δυσηρέστησε τὸν Σαμουὴλ πάρα πολὺ, αἰσθανόμενος ὅτι, κατόπιν μακρᾶς καὶ πιστῆς ὑπηρεσίας πρὸς τὸν Ἰσραὴλ, ὁ λαὸς τοῦ ἀπέρριψεν αὐτὸν." Ἐφερεν ὄθεν τὴν ὑπόθεσιν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου διὰ προσευχῆς, καὶ ὁ Κύριος εἶπε πρὸς αὐτὸν, "Ἄκουσον τῆς φωνῆς τοῦ λαοῦ, κατὰ πάντα ὅσα λέγουσι πρὸς σέ, διότι δὲν ἀπέβαλον σέ, ἀλλὰ ἀπέβαλον ἐμὲ ἀπὸ τοῦ νὰ βασιλεύω ἐπ' αὐτοὺς." A.ΣΑΜ.η:6,7.

Ὁ Κύριος ἐξήγησεν εἰς τὸν Σαμουὴλ, ὅτι δὲν ἠπόρησε διὰ τὴν τροπὴν αὐτὴν τῶν πραγμάτων, διότι ὕστερον ἀπὸ ὅλα αὐτὰ, ἡ συμπεριφορὰ τοῦ Ἰσραὴλ γενικῶς ἦτο συμπεριφορὰ ἀνυπακοῆς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀνεβίβασεν αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης ἐγκαταλείποντες τὸν Κύριον καὶ λατρεύοντες ξένους θεοὺς, "οὕτω κάμνουσι καὶ πρὸς σέ" λέγει ὁ Θεὸς εἰς τὸν Σαμουὴλ, ὅ,τι ἔκαμον καὶ εἰς ἐμὲ. A.ΣΑΜ.η:8.

Καθ' ὃν χρόνον ὁ Σαμουὴλ ἐκαθοδηγεῖτο ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ὅπως ἐνδώσῃ εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν Ἰσραηλιτῶν, Οὗτος ἐπίσης εἶπεν, ὅπως διαμαρτυρηθῆ

καὶ πληροφορήσῃ αὐτοὺς κόσσον θὰ ὑπέφερον ὑπὸ τὰς καταθλιπτικὰς χεῖρας τῶν βασιλέων. Ἄλλὰ ὁ λαὸς δὲν ἠθέλησε νὰ ὑπακούσῃ εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Σαμουὴλ, καὶ εἶπον, "Οὐχί, ἀλλὰ βασιλεὺς θέλει εἶσθαι ἐφ' ἡμᾶς διὰ νὰ εἴμεθα καὶ ἡμεῖς ὡς πάντα τὰ ἔθνη, καὶ νὰ κρίνῃ ἡμᾶς ὁ βασιλεὺς ἡμῶν, καὶ νὰ ἐξέρχεται ἔμπροσθεν ἡμῶν καὶ νὰ μάχεται τὰς μάχας ἡμῶν." A.ΣΑΜ.η:18-20.

Ἐπακούων εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου, ὁ Σαμουὴλ ἐνήργησεν ὅπως προμηθεύσῃ βασιλέα εἰς τὸν Ἰσραὴλ. Ὁ Κύριος κατηύθυνεν αὐτὸν πρὸς τὸν Σαοὺλ, τὸν υἱὸν τοῦ Κεῖς. "Καὶ ὅτε ὁ Σαμουὴλ εἶδε τὸν Σαοὺλ, ὁ Κύριος εἶπε πρὸς αὐτὸν, Ἴδου ὁ ἄνθρωπος περὶ τοῦ ὁποίου σοὶ εἶπα, οὗτος θέλει ἄρχει ἐπὶ τὸν λαὸν μου." A.ΣΑΜ.θ:17. Κατὰ τὸν κεκανονισμένον καιρὸν, ὁ Σαμουὴλ ἔχρισε τὸν Σαοὺλ βασιλέα τοῦ Ἰσραὴλ. A.ΣΑΜ.θ:27, ι:1.

Ὅταν ὁ κατάλληλος καιρὸς ἦλθεν, ὁ Σαμουὴλ ἔλαβε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ὑπενθυμίσῃ εἰς τὸν Ἰσραὴλ περὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, καὶ ἰδίως ζητοῦντες βασιλέα. Ἦτο κατὰ τὸν καιρὸν τοῦ Θερισμοῦ, καὶ ὁ Σαμουὴλ ἐπεκαλέσθη τὸν Κύριον ὅπως ἀποστείλῃ βροντὰς καὶ βροχὴν ὅπερ καὶ ἔγεινεν.

"Και εἶπε πᾶς ὁ λαὸς πρὸς τὸν Σαμουὴλ, Δεήθη-
τε ὑπὲρ τῶν δούλων σου πρὸς τὸν Κύριον, τὸν
Θεὸν σου, διὰ νὰ μὴ ἀποθάνωμεν, διότι ἐπροσθέ-
σαμεν εἰς πάσας τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν τὸ κακὸν νὰ
ζητήσωμεν εἰς ἑαυτοὺς βασιλέα." A.ΣΑΜ.ιβ:17-19.

Ὁ Σαμουὴλ δὲν ἠγνόησε τὸ γεγονός ὅτι ὅλος
ὁ λαὸς εἶχεν ἁμαρτήσῃ, ἐντούτοις συνεβούλευσεν
αὐτοὺς, ὅτι ἂν εἰς τὸ ἕξῃς ἤθελον ὑπηρετήσῃ
τὸν Κύριον, "Ὁ Κύριος δὲν θέλει ἐγκαταλείψει
τὸν λαὸν αὐτοῦ, διὰ τὸ ὄνομα αὐτοῦ τὸ μέγα, ἐ-
πειδὴ ἠὺδόκησεν ὁ Κύριος νὰ σᾶς κάμῃ λαὸν αὐ-
τοῦ." A.ΣΑΜ.ιβ:20-22. Ὁ Σαμουὴλ ἐβεβαίωσε τὸν
λαὸν ὅτι θὰ ἐπροσηύχετο ὑπὲρ αὐτῶν.

Ὁ Σαοὺλ, ὡς Βασιλεὺς κατ'ἀρχὰς ἦτο καλὸς
καὶ ταπεινὸς, καὶ ὑπηρετήσῃ τὸν λαὸν καλῶς ἐ-
πὶ δύο περίπου ἔτη. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν ἐσυνεχίσθη.
Ἐν τῷ ὤρισμένῳ καιρῷ ἐνεφανίσθη ὁ Δαβὶδ εἰς
τὴν σκηνὴν, ὅστις ἦτο ἐπιτυχὴς φονεὺ τὸν Γο-
λιᾶθ, τὸν Φιλισταῖον Γίγαντα, ὅστις εἶχεν ἀντι-
σταθῆ εἰς τὸν Σαοὺλ καὶ τὸν Ἰσραηλιτικὸν στρα-
τὸν. Τοῦτο κατέπληξεν τοὺς Φιλισταῖους καὶ κα-
τέληξεν εἰς τὴν κατατρόπωσιν αὐτῶν, καὶ φυσι-
κῶς ὁ Δαβὶδ ἔγεινεν πολὺ δημοφιλὴς.

Όταν ὁ Δαβίδ ἐπέστρεψεν ἀπὸ τὸν φόνον τοῦ
Γίγαντος "αἱ γυναῖκες ἐξήρχοντο ἐκ πασῶν τῶν
πόλεων τοῦ Ἰσραὴλ, ψάλλουσαι καὶ χορεύουσαι,
... καὶ ἀπεκρίνοντο αἱ γυναῖκες αἱ παίζουσαι
πρὸς ἀλλήλας καὶ ἔλεγον, Ὁ Σαοὺλ ἐπάταξε τὰς
χιλιάδας αὐτοῦ, καὶ ὁ Δαβίδ τὰς μυριάδας αὐ-
τοῦ." Α.ΣΑΜ.ιη:6,7. Τοῦτο ἐξώργισε πολὺ τὸν
Σαοὺλ, "καὶ ὑπέβλεπεν ὁ Σαοὺλ τὸν Δαβίδ ἀπὸ
τῆς ἡμέρας ἐκείνης καὶ εἰς τὸ ἐξῆς." ιη:8,9.

Ἡ κατωφερὴς πορεία τοῦ Σαοὺλ ὡς βασιλέως
τοῦ Ἰσραὴλ ἐσυνεχίσθη. Τὸ μῖσος του κατὰ τοῦ
Δαβίδ ηὔξανεν, καὶ προσεπάθησεν ὅπως τὸν ἐξον-
τώσῃ. Ἡ παρακοὴ του πρὸς τὰς ὁδηγίας τοῦ Κυ-
ρίου, ἐξηκολούθησε καὶ ἀπεβλήθη οὗτος ὡς ἀντι-
πρόσωπος τοῦ Θεοῦ, τοῦ Δαβίδ χρισθέντος εἰς
τὴν θέσιν αὐτοῦ. Τελικῶς ἀπερρίφθη παρὰ τοῦ
Κυρίου, καὶ νικηθεὶς ὑπὸ τῶν Φιλισταίων ἔπεσεν
ἐπὶ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ ξίφους, ἀφαιρῶν τὴν ἰδίαν
αὐτοῦ ζωὴν. Καὶ ὅλα ταῦτα, διότι οὗτος ἀπέτυ-
χεν ὅπως τηρήσῃ ταπεινὴν καὶ καθαρὰν καρδίαν
ἐνώπιον τοῦ Κυρίου.

---ooo---

Ἡ ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΟΥ ΔΑΒΙΔ, ΔΟΞΑ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ

"Καὶ ἐγνώρισεν ὁ Δαβίδ, ὅτι ὁ Κύριος κατέστησεν αὐτὸν βασιλεῖα ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ὅτι ὑψώσε τὴν βασιλείαν αὐτοῦ διὰ τὸν λαὸν αὐτοῦ Ἰσραὴλ."
Β.ΣΑΜ.ε:12,9-12, ς:12-15.

---οοο---

ΔΑΒΙΔ ἔγεινεν βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Σαοῦλ. Ἦτο ὁ πρῶτος κεχρισμένος Βασιλεὺς ἐν Χεβρών καὶ ἐβασίλευσεν ἐπὶ τοῦ Ἰούδα ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη καὶ ἕξ μῆνας. Κατόπιν τὸ ἀρχηγεῖον του μετεφέρθη εἰς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐκυβέρνηα ἐφ' ὅλου τοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ τριάκοντα καὶ τρία ἔτη. Ὁ Δαβίδ ηὐλογήθη παρὰ Κυρίου κατὰ τὴν τεσσαρακονταετῆ βασιλείαν του. Ἐνδομύχως ἦτο ὑπῆκοος πρὸς τὸν Θεόν, ὅστις ἠμίλησεν περὶ αὐτοῦ "ὡς ἀνθρώπου κατὰ καρδίαν τοῦ Θεοῦ."

Μία ἀπὸ τὰς πλέον ἀξιοσημειώτους ἐκπληρώσεις τῆς βασιλείας τοῦ Δαβίδ ἦτο ἡ ἀνάκτησις τῆς κιβωτοῦ τῆς διαθήκης, ἣτις εὑρίσκετο εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἐχθρῶν τοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ πολλὰ ἔτη, καὶ ἡ ἐγκαθίδρυσις αὐτῆς εἰς σκηνὴν, ἣν εἶχεν ἀνεγείρει ἐξαιρετικῶς δι' αὐτὴν ἐν Ἱερουσαλὴμ. Ἡ κιβωτὸς τῆς διαθήκης, τὸ μόνον τεμάχιον ἐκ τῶν ἐπίπλων τῶν Ἁγίων τῶν Ἁγίων τῆς Σκηνῆς,

κατασκευασθὲν ὑπὸ τοῦ Μωϋσέως ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐ-
συμβόλιζε δὲ τὴν παρουσίαν τοῦ Θεοῦ μεταξὺ
τοῦ λαοῦ Αὐτοῦ, καὶ ἡ ἀπαναφορὰ τῆς εἰς τὸ ἔθ-
νος ὡς ἐκ τούτου ἦτο πρόξενος χαρᾶς καὶ ἀγαλ-
λιάσεως.

Ὁ Χιράμ, ὁ Βασιλεὺς τῆς Τύρου, ἔστειλεν ἐ-
πεσταλμένους πρὸς τὸν Δαβὶδ, τεχνίτας, καθὼς
καὶ κέδρους, κτίστας, ξηλουργοὺς καὶ ἔκτισε τὸν
οἶκον διὰ τὸν Δαβὶδ. Ὁ Δαβὶδ ἐδέχθη τοῦτο ὡς
ἀπόδειξιν ὅτι ὁ Κύριος εἶχε πράγματι καταστή-
σει αὐτὸν βασιλέα καὶ ὅτι ἡ βασιλεία του δὲν
θὰ ἦτο προσωρινή. Ὁ Δαβὶδ ἐξετίμησεν τὸν ἐκ
κέδρων οἶκον του, ἀλλὰ ἐνεθυμήθη ὅτι ἡ κιβωτὸς
τῆς διαθήκης, παριστώσης τὴν παρουσίαν τοῦ Θεοῦ
ἐν τῷ ἔθνει, ἐκατόκει εἰς μίαν σκηνὴν ἐκ παρα-
πετασμάτων-ὑφασμάτων- καὶ ἀπεφάσισεν οὗτος ἵνα
κτίσῃ οἶκον διὰ τὸν Κύριον. Β.ΣΑΜ.ζ:2.

Οὗτος εἶπεν εἰς τὸν Νάθαν τὸν προφήτην πε-
ρὶ τῆς ἐπιθυμίας του, καὶ ὁ Νάθαν ἐπέτρεψεν
ἵνα ἐνεργήσῃ διὰ τὸ ἔργον. Ἀλλὰ ὁ Θεὸς ἐπενέ-
βη εἰς τὴν υπόθεσιν, καὶ ὁ Νάθαν ἔδωκεν μίαν ἐ-
ξαιρετικὴν ἀγγελίαν εἰς τὸν Δαβὶδ, μὲ ἀποτέλε-
σμα ὅπως οὗτος μὴ κτίσῃ οἶκον διὰ τὸν Κύριον,
διότι τοῦτο θὰ ἐξετελεῖτο παρὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ

Σολομώντος, ὅπερ καὶ ἔγεινεν. Σχετικῶς μὲ τοῦτο ἐντούτοις ὁ Θεὸς ἔκαμεν ἐξαιρετικὴν ὑπόσχεσιν εἰς τὸν Δαβὶδ, ἥτις ἦτο "καὶ θέλει στερεωθῆ ὁ οἶκος σου καὶ ἡ βασιλεία σου, ἔμπροσθεν σου ἕως αἰῶνος." B.ΣΑΜ.ζ:16.

Ἐνταῦθα βλέπομεν ὅτι ὁ Δαβὶδ ὡς δεύτερος Βασιλεὺς ἐν τῷ Ἰσραήλ, ἔγεινεν ὁ πρῶτος τῆς δυναστείας καὶ ὁ Σολομὼν ἦτο ὁ διάδοχος του, καὶ ἐν τῇ προνοίᾳ Του ὁ Θεὸς ἐγνώριζεν ὅτι ὁ Σολομὼν δὲν θὰ ἦτο πιστὸς εἰς Αὐτὸν ὡς ὁ Δαβὶδ, καὶ ὁ Θεὸς ἐξήγησεν ὅτι, "τὸ ἔλεός μου ὅμως δὲν θέλει ἀφαιρεθῆ ἀπὸ σοῦ-Δαβὶδ-ὡς ἐφῆρσα τοῦτο ἀπὸ τοῦ Σαοὺλ, ὃν ἐξέβαλον ἔμπροσθεν σου." B.ΣΑΜ.ζ:15. Συχνάκις αἱ προφητεῖαι ὁμιλοῦν περὶ τοῦ ἔλέους τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Δαβὶδ καὶ τὸν διοικοῦντα οἶκον του. Ἐνεκεν τούτου ἔχομεν τὴν ἔκφρασιν "τὰ ἐλέη τὰ πιστὰ τοῦ Δαβὶδ." ἩΣ.νε:3.

Ὅταν ἔγεινεν ἡ ὑπόσχεσις αὕτη πρὸς τὸν Δαβὶδ, ἡ ἀπάντησις του πρὸς τὸν Κύριον ἦτο, "τίς εἶμαι ἐγὼ Κύριε, Θεὲ, καὶ τίς ὁ οἶκος μου ὥστε μὲ ἔφερες μέχρι τούτου; ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἔστι ἐστάθη μικρὸν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς σου, Κύριε Θεὲ, καὶ ἐλάλησας ἔτι περὶ τοῦ οἴκου τοῦ δούλου σου διὰ μέλλον μακρὸν." B.ΣΑΜ.ζ:18,19. Ὁ Δαβὶδ κα-

την όει ότι ή ύπόσχεσις τοϋ Κυρίου εις αυτόν έξετεινετο πέραν τής ίκανότητος του όπως άντιληφθή και κατανοήσει πλήρως αυτήν.

Μερικοι έκ τής βασιλικής οίκογενείας τοϋ Δαβιδ ήσαν ύπήκοοι εις τόν Κύριον, μερικοι όμως όχι, άλλ'ό Κύριος έξηκολούθησε να επεκτείνη τὰ έλλη του εις τόν οίκον Δαβιδ. Ο Δεδεκίας ήτο ό τελευταίος Βασιλεύς έκ τής βασιλικής οίκογενείας τοϋ Δαβιδ. Ούτος έξεθρονίσθη και τδ έθνος έφέρθη αιχμάλωτον εις Βαβυλώνα τφ 606 π.Χ.
IEZ. κα:25-27.

Άλλ'ή προφητική διοικητική άρχή τοϋ οίκου τοϋ Δαβιδ δέν άπερρίφθη, διότι, πράγματι, με την έλευσιν τοϋ Χριστοϋ συνεχωνεύθη ούτως ειπεΐν μετὰ τοϋ άντιτυπικοϋ οίκου. Όταν ό Δαβιδ έλαβε την ύπόσχεσιν παρὰ Θεοϋ ότι ή κυριαρχία του θα έξηκολούθει επ'άπειρον, δέν έγνώριζεν ότι ό Μέγας Μεσσίας και βασιλεύς τοϋ Ισραήλ, και άληθώς τοϋ κόσμου όλοκλήρου, θα έκληρονόμει τελικώς τόν θρόνον ή δικαιώματα τοϋ θρόνου δια να άρχη.

Ο άγγελος Γαβριήλ ειπεν εις την Μαρίαν σχετικώς με τόν Ιησοϋν, "Ούτος θέλει ειςθαι μέγας και Υιός Υψίστου κληθήσεται, και θέλει

δώσει εἰς αὐτὸν Κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ." ΛΟΥΚ.α:32.

Ὁ Ἰησοῦς ἐθανατώθη ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν Του, ἀλλὰ τοῦτο δὲν κατέστρεψε τὴν ἀντιτυπικὴν κυριαρχίαν τοῦ Δαβιδικοῦ οἴκου. Ἀργότερον ὁ Παῦλος, δίδων μαρτυρίαν εἰς τὴν συναγωγὴν εἶπεν σχετικῶς μὲ ἐκεῖνον-τὸν Χριστὸν- "ὅτι ἀνέστησεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, μὴ μέλλοντα νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς διαφθορὰν" καὶ ὅτι θέλει δώσει εἰς αὐτὸν "τὰ ἐλέη τοῦ Δαβὶδ τὰ πιστὰ." ΠΡΑΞ.ιγ:34. Πόσον θαυμαστὸν εἶναι τὸ σχέδιον τοῦ Θεοῦ!

---οοο---

ΕΝ ΕΘΝΟΣ ΛΑΤΡΕΥΕΙ ΤΟΝ ΘΕΟΝ

"Ἀλλὰ θέλει ἀληθῶς κατοικήσει Θεὸς ἐπὶ τῆς γῆς; Ἴδου, ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τῶν οὐρανῶν, δὲν εἶναι ἱκανοὶ νὰ σὲ χωρέσωσι, πόσον ὀλιγώτερον ὁ οἶκος οὗτος ὃν ᾠκοδόμησα." Β.ΒΑΣ.η:27.

---οοο---

ΠΡΟΣΕΥΧΗ κυμαίνεται μεταξὺ πολλῶν κατηγοριῶν, Προσευχὴ τις εἶναι δυνατὸν νὰ γίνεται δι' ὠρισμένας εὐλογητὰς ἐπιθυμίας, ὡς καθοδηγίαι ὑπηρετοῦντες αὐτὸν καὶ ἐνισχύοντες αὐτὸν ὅπως κάμῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ὑ-

πάρχουν περιστάσεις κατὰ τὰς ὁποίας παρακινεῖται τις ὅπως ζητήσῃ ὠρισμένης εὐλογίας, ὡς εἶναι ἡ ὑγεία, μὲ τὸν σκοπὸν νὰ ὑπηρετῶμεν τὸν Θεὸν περισσότερον ἀποτελεσματικῶς.

Ἐπειτα ἔχομεν τὰς προσευχὰς τῶν εὐχαριστιῶν. Τοιαῦται προσευχαὶ δύνανται νὰ θεωρηθοῦν περισσότερον ἴσως μὲ προσευχὰς ὁμοιάζουσαι μὲ λατρείαν, διάφοραι ἐκείνων διὰ τῶν ὁποίων ἀπλῶς ἐρωτῶμεν τὸν Θεὸν δι' εὐλογίας. Αἱ δύο αὗται προσευχαὶ αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὸ μάθημά μας, ὑπάγονται ἰδιαιτέρως εἰς ἐκείνας τῶν εὐχαριστιῶν αἵτινες ἀναφέρονται εἰς παρακλήσεις. Μία τῶν προσευχῶν τούτων εἶναι τοῦ Δαβίδ, καὶ ἡ ἄλλη τοῦ Σολομῶντος, τοῦ διαδόχου τοῦ Οὐρόνου τοῦ Δαβίδ.

Καθὼς ἀπεδείχθη εἰς τὸ τελευταῖον μάθημά μας, ὁ Δαβίδ ἐπεθύμει νὰ κτίσῃ οἶκον ἢ ναὸν διὰ τὸν Κύριον. Δὲν ἐπετράπει ὅμως εἰς αὐτὸν νὰ κάμῃ τοῦτο, ἀλλ' ὁ Κύριος ὑπεσχέθη ὅπως ἰδρῦσῃ αἰῶνιον βασιλικὸν οἶκον. Ἡ λέξις "οἶκος" εἰς τὴν ἀναγραφὴν αὐτὴν, χρησιμοποιεῖται εἴτε ὡς κατοικία ἢ μέρος εἴτε ὡς διοικητικὸς οἰκογενειακὸς οἶκος, καὶ εἶναι ἡ ἴδια Ἑβραϊκὴ λέξις. Ὅταν συμβολικῶς ἀναφέρεται εἰς ἕξουσίαν κληρο-

νομικὴν βασιλικοῦ οἴκου ἢ ναοῦ, μέρους κατοικίας ἔχει τὴν ἰδίαν ἔννοιαν, καθὼς ὑπάρχει ἡ χρῆσις αὐτῆς καὶ σήμερον περὶ βασιλικῶν οἴκων κληρονομικῶν ἐξουσιῶν, θρόνων τῆς Εὐρώπης.

Ὁ Δαβὶδ εἶχεν βαθέως ἐκτιμηθῆ διὰ τῆς ὑποσχέσεως τοῦ Κυρίου πρὸς αὐτὸν ὅπως γείνη ἡ κεφαλὴ ἑνὸς ἰδιαιτέρου ἄρχοντος οἴκου, ὅστις θὰ ἦρχεν αἰωνίως, καὶ ἡ περὶ εὐχαριστίας προσευχὴ του πρὸς τὸν Κύριον, ὡς πρὸς τὴν ὑπόσχεσιν αὐτὴν ἀναφέρεται εἰς B.ΣΑΜ.ζ:18-29. Ἐνῶ βασικῶς αὕτη εἶναι μία προσευχὴ εὐχαριστίας, εἶναι ἐπίσης καὶ μία παράκλησις πρὸς τὸν Κύριον ὅπως Οὗτος ἐκκληρώσῃ τὴν ὑπόσχεσίν Του. Τὸ 29ον ἐδ. ἀναφέρει, "Τώρα λοιπὸν εὐδόκησον νὰ εὐλογήσῃς τὸν οἶκον τοῦ δούλου σου, διὰ νὰ εἶναι ἐνώπιόν Σου εἰς τὸν αἰῶνα, διότι Σὺ Κύριε Δέσποτα ἐλάλησας καὶ ὑπὸ τὰς εὐλογίας Σου ἕς εἶναι ὁ οἶκος τοῦ δούλου σου εὐλογημένος εἰς τὸν αἰῶνα." B.ΣΑΜ.ζ:29.

Ἡ προσευχὴ τοῦ Σολομῶντος εἶναι μία τὴν ὅποιαν οὗτος παρουσιάζει ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, ὡς ἀφιέρωσιν διὰ τὸν ναὸν. Παρ' ὅλον ὅτι δὲν ἐπετράπη εἰς τὸν Δαβὶδ νὰ κτίσῃ ναὸν, οἶκον διὰ τὸν Κύριον, ὁ Σολομῶν ἔλαβε τὴν ἐντολὴν νὰ κάμῃ

τοῦτο, τοῦ Κυρίου εὐλογήσαντος αὐτὸν εἰς αὐ-
τὸ τὸ ἔργον. Ὄταν ὁ καιρὸς ἦλθεν διὰ τὴν ἐγ-
καινίασιν τοῦ ναοῦ, ὁ Σολομὼν προσηυχήθη πλέ-
ον ἐνθέρμως πρὸς τὸν Κύριον, προσευχὴν ἐκτιμή-
σεως τῶν εὐλογιῶν τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοῦ ἔργου τού-
του, καὶ τῶν εὐλογιῶν Του πρὸς χρησιμοποίησιν
αὐτοῦ ὡς κέντρον θείας λατρείας ἐν τῷ Ἰσραὴλ.

Σχετικῶς μὲ τὴν προσευχὴν ταύτην ὁ Σολομὼν
συνεβούλευσε τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ εἰς πιστότητα
λατρείας τοῦ Θεοῦ, καὶ ἐκεῖ νὰ ἐγείνοντο αἱ
προσφοραὶ τῶν θυσιῶν. A.ΒΑΣ.η:65,66.

Ὁ ναὸς τοῦ Σολομῶντος ἦτο ἕν θαυμάσιον
ἔργον, ἀσφαλῶς τὸ πλέον δαπανηρὸν, καὶ δι' ἄ-
πόλυτον ὠραιότητα, τὸ μεγαλύτερον ἔργον τοῦ
εἴδους τοῦ ὅπερ μέχρι τοῦδε εἶχεν κτισθῆ. Βε-
βαίως, ὁ Σολομῶν εἶχε δίκαιον νὰ εὐχαριστῆ τὸν
Θεὸν, διότι ἠὐλόγησεν αὐτὸν διὰ τὴν οἰκοδομὴν
του.

Ἀλλὰ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ζωῆς του, ὁ
Σολομῶν ἦτο ἐπίσης ταπεινὸς ἄνθρωπος, καὶ παρὰ
τὸ μεγαλεῖον τοῦ ναοῦ, διὰ τὸν ὅποιον τοῦ εἶχε
δοθῆ ἔπαινος, οὗτος ἐξεφράζετο μὲ ἔκπληξιν ἐὰν
ἢ ὄχι οὗτος ἦτο κατάλληλος κατοικία διὰ τὸν
Κύριον, καθὼς εἰς τὸ ἐδάφιδόν μας οὗτος προσεύ-
χεται, λέγων, "Ἀλλὰ θέλει ἀληθῶς κατοικήσει ὁ

Θεος ἐπὶ τῆς Γῆς; Ἴδου, ὁ οὐρανὸς καὶ ὁ οὐρανὸς τῶν οὐρανῶν δὲν εἶναι ἱκανοὶ νὰ σὲ χωρέωσι, πόσον ὀλιγώτερον ὁ οἶκος οὗτος τὸν ὅποιον ὠκοδόμησα!" Λ.ΒΑΣ.η:27.

Μετὰ πολλὰς ἑκατονταετηρίδας ἀργότερον ὁ Παῦλος πάλιν θέτει τὴν γνώμην ταύτην εἰς κατάλληλον ἄποψιν εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ ἐπὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου, εἰς τὸν λόφον πλησίον τῆς Ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν. Καθὼς ὁ Παῦλος ἐπηυθύνετο πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἐπὶ τοῦ λόφου τούτου, ἐκεῖ ἄνωθεν αὐτοῦ ὑψοῦντο τὰ ἔρειπια τοῦ ἐνδόξου ναοῦ, γνωστοῦ ὡς Παρθενῶν, ἐνδὸς φημισμένου Δωρικοῦ ῥυθμοῦ ναοῦ τῆς Ἀθηνᾶς, κτισθέντος κατὰ τὴν 5ην ἑκατονταετηρίδα π.Χ. Ἦτο ἀναμφιβόλως τὸ καύχημα καὶ ἡ δόξα τῶν ἀρχαίων τούτων Ἀθηναίων.

Ἄλλὰ ὁ Παῦλος, ὡς ὁ Σολομὼν, δὲν ἦτο ἐνθουσιασμένος μὲ ὅποιονδήποτε ναὸν χειροποίητον ὡς κατοικίαν Θεοῦ. Οὗτος εἶπεν σχετικῶς μὲ τὸν ἀληθῆ Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ-ἄγνωστον εἰς τοὺς Ἀθηναίους- ὅτι, "ὁ Θεὸς ὅστις ἔκαμε τὸν κόσμον, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, Οὗτος Κύριος ὢν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, δὲν κατοικεῖ ἐν χειροποίητοις ναοῖς." ΠΡΑΞ.ιζ:24. Ὁ Θεὸς προτιμᾷ νὰ κατοικεῖ εἰς τὰς καρδίας τοῦ λαοῦ Του.

Η ΛΟΞΑ ΕΝΟΣ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΚΑΙ Η ΔΙΑΦΘΟΡΑ

"Ἐὰν ποτὲ στραφῆτε ἀπ' ἐμοῦ, σεῖς ἢ τὰ τέκνα σας, καὶ δὲν φυλάξητε τὰς ἐντολάς μου, τὰ διαταγμὰτά μου τὰ ὅποια ἔθεσα ἔμπροσθέν σας, ἀλλὰ ὑπάγητε καὶ λατρεύσητε ἄλλους θεοὺς, καὶ προσκυνήσητε αὐτοὺς, τότε θέλω ἐκριζῶσαι τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς τὴν ὅποیان ἔδωσα εἰς αὐτοὺς, καὶ τὸν οἶκον τοῦτον τὸν ὅποιον ἠγάσσα διὰ τὸ ὄνομά μου, θέλω ἀπορρίψει ἀπὸ προσώπου μου, καὶ ὁ Ἰσραὴλ θέλει εἶσθαι εἰς παροιμίαν καὶ ἐμπαιγμὸν μεταξὺ τῶν λαῶν." Α.ΒΑΣ.θ:6,7.
Α.ΒΑΣ.δ:20-34.

---ooo---

OTAN ὁ Σολομὼν ἔγεινεν βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, οὗτος ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν Κύριον νὰ δώσῃ εἰς αὐτὸν σοφίαν. Ἡ προσευχὴ του ἦτο, "Δὸς λοιπὸν εἰς τὸν δοῦλον σου καρδίαν νοήμονα εἰς τὸ νὰ κρίνῃ τὸν λαὸν σου, διὰ νὰ διακρίνω μεταξὺ καλοῦ καὶ κακοῦ, διότι τίς δύναται νὰ κρίνῃ τὸν λαὸν τοῦτον τὸν μέγαν;" Α.ΒΑΣ.γ:9. Ἀναγινώσκομεν ὅτι "Ἦρσεν ὁ λόγος οὗτος εἰς τὸν Κύριον, ὅτι ὁ Σολομὼν ἐζήτησε τὸ πρᾶγμα τοῦτο." Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς εἰς αὐτὸν, "Ἐπειδὴ ἐζήτησας τὸ πρᾶγμα τοῦτο, καὶ δὲν ἐζήτησας εἰς σεαυτὸν πολυζῶϊαν, καὶ δὲν ἐζήτησας εἰς σεαυτὸν πλοῦτη, καὶ δὲν ἐζήτησας τὴν ζωὴν τῶν ἐχθρῶν σου, ἀλλ' ἐζήτησας εἰς σεαυτὸν

σύνεσιν, διὰ νὰ ἐννοῆς κρίσιν, ἴδου, ἕκαμα κατὰ τὸν λόγον σου. Ἰδου, ἔδωκα εἰς σὲ καρδίαν σοφὴν καὶ συνετήν, ὥστε δὲν ἐστάθη πρότερον σὺ ὅμοιος σου, οὐδὲ μετὰ σὲ θέλει ἀναστηθῆ ὅμοιος σου." A.ΒΑΣ. γ:10-13.

Ὁ Σολομὼν ἐβασίλευσεν ἐφ' ὅλων τῶν δώδεκα φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ. Δέκα ἐξ αὐτῶν τῶν φυλῶν, γνωστῶν μὲ τὸ ὄνομα "Ἰσραὴλ" κατώκουν τὸ βόρειον μέρος τῆς Γῆς τῆς Ἐπαγγελίας, καὶ δύο ἐκ τῶν φυλῶν, κατοικοῦντες νοτιώτερον, ἦσαν γνωστοὶ ὡς "Ἰούδα." Ὅλοι οὗτοι ὁμοῦ ἦτο μέγα ἄθροισμα λαοῦ, ὡς ἡ ἄμμος ἡ παρὰ τὴν θάλασσαν κατὰ τὸ πλῆθος, τρώγοντες καὶ πίνοντες καὶ εὐθυμοῦντες." A.ΒΑΣ. δ:20.

Ἐνεκεν τοῦ ὅτι ὁ Θεὸς παρεχώρησεν ἐξαιρετικὴν σοφίαν εἰς τὸν Σολομῶντα καὶ "μέγεθος καρδίας," οὗτος ἐκυβέρνησεν τὸν λαὸν καλῶς καὶ ὑπῆρχεν ἀρκετὴ ἀγαλλίασις καὶ εὐτυχία καθ' ὅλον τὸ ἔθνος. Ἡ φήμη τοῦ Σολομῶντος διεδόθη παγκοσμίως καὶ λαοὶ ἐκ πολλῶν ἐθνῶν ἤρχοντο διὰ νὰ παρατηρήσουν τὴν σοφίαν του, συμπεριλαμβανομένων καὶ βασιλέων. A.ΒΑΣ. δ:32-34.

Ὅπως δὴποτε, μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου, ὁ Σολομὼν ἤρχισε νὰ στρέφεται μακρὰν τῆς αὐστη-

ρᾶς ὑπακοῆς αὐτοῦ, ὑπακοῆς πρὸς τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραὴλ. Κατὰ τοῦτο ἐστάθη πολὺ ἄσοφος, καὶ διεφθάρη πολὺ. Αἱ τριακόσiai γυναῖκες του καὶ αἱ ἑπτακόσiai παλακίδες του ᾠδήγησαν αὐτὸν πρὸς τὴν εἰδωλολατρείαν, ἐκκλίναστελεῖως ἀπὸ τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ.

Ὁ Θεὸς εἶχεν ὑποσχεθῆ εἰς τὸν Δαβὶδ, τὸν πατέρα τοῦ Σολομῶντος, ὅτι "ὁ δὲν θέλει ἐκλείψει εἰς σὲ ἄνθρωπος ἀπ' ἔμπροσθέν μου, καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου τοῦ Ἰσραὴλ. Α.ΒΑΣ. η:25. Εἰς τοῦτο ὁ Κύριος προσέθεσε τὴν προειδοποίησιν ἥτις εὐρίσκεται ἐν τῷ ἑδαφίῳ μας.

Ὁ Ἰησοῦς ᾠμίλησε περὶ τοῦ Σολομῶντος περὶ τῆς μεγάλης αὐτοῦ δόξης, ΜΑΤΘ. ς:29, ἀλλ' ὁ ἄλλοτε οὗτος σοφώτατος ὅλων τῶν βασιλέων, ἔχασε τὴν δόξαν του, ἐπιτρέπων εἰς τὴν καρδίαν του νὰ στραφῆ μακρὰν τῆς λατρείας τοῦ ἀληθινοῦ καὶ ζῶντος Θεοῦ. Ἀφ' οὗτου ὁ Σολομὼν ἔγεινεν περίφημος καὶ συνεσσύρευσε ἀφθονὰ πλοῦτη, καὶ ἦτο εἰς μέγας ἔμπορος, οὗτος ἔχασε πολυτιμώτατον προσέργημα τὸ ὁποῖον ἀπῆλαυσε κάποτε, καὶ τοῦτο ἦτο ἡ εὐνοία καὶ ἐπικοινωνία τοῦ Ἰεχωβὰ, τοῦ ἀληθινοῦ καὶ ζῶντος Θεοῦ τοῦ Ἰσραὴλ.

Ὁ Ἰάκωβος ἔγραψεν, "Ἐὰν δὲ τις ἀπὸ σᾶς εἶναι ἐλλειπῆς σοφίας, ἄς ζητῆ παρὰ τοῦ Θεοῦ

τοῦ διδόντος εἰς πάντας πλουσίως καὶ μὴ ὄνει-
δίζοντος, καὶ θέλει δοθῆ εἰς αὐτὸν." ΙΑΚ.α:5.
Ἡ ἀναφερομένη ἐνταῦθα σοφία εἶναι ἡ ἰκανότης
νὰ διακρίνη τις τὸ σχέδιον τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁδη-
γῆ ἑαυτὸν εἰς τὸν ὁδὸν ἣτις εἶναι εὐάρεστος
εἰς τὸν Κύριον. Σήμερον ὁ Θεὸς προμηθεύει τὴν
σοφίαν ταύτην μέσῳ τοῦ Πνεύματος Του, διὰ τοῦ
Γραπτοῦ Αὐτοῦ Λόγου, καὶ εἶναι διαθέσιμος διὰ
τοὺς ἀφιερωμένους, οἵτινες μελετοῦν τὸν Λόγον
εὐλαβῶς μὲ τὸ ἀληθὲς πνεῦμα τοῦ σεβασμοῦ καὶ
τῆς πίστεως.

Ὁ Ἰάκωβος περαιτέρω ἔγραψεν, "Τίς εἶναι
μεταξὺ σας σοφὸς καὶ ἐπιστήμων; ἅς δείξῃ ἔκ
τῆς καλῆς διαγωγῆς τὰ ἔργα ἑαυτοῦ ἐν πραότητι
σοφίας." ΙΑΚ.γ:13. Καὶ περαιτέρω γράφει, "Ἡ
ἄνωθεν ὅμως σοφία πρῶτον εἶναι καθαρὰ ἔπειτα
εἰρηνικὴ, ἐπιεικὴς, εὐπειθὴς, πλήρης ἐλέους
καὶ καλῶν καρπῶν, ἀμερόληπτος καὶ ἀνυπόκριτος.
Καὶ ὁ καρπὸς τῆς δικαιοσύνης σπείρεται ἐν εἰ-
ρήνῃ ὑπὸ τῶν εἰρηνοποιῶν." ΙΑΚ. γ:17,18.

Εἰς τὸν Σολομῶντα ἐδόθη ἡ τοῦ Θεοῦ σοφία,
ἣτις ἰκάνωσεν αὐτὸν νὰ διοικῆ καὶ κρίνη τὸν Ἰ-
σραὴλ δικαίως. Ἡ καρδία δὲ εἶναι τὸ μέσον τῆς
λατρείας ἡμῶν πρὸς τὸν Θεόν, ἔὰν κρατῶμεν τὴν
καρδίαν ἡμῶν καθαρὰν, θὰ εὐαρεστήσωμεν τὸν Θεόν.

Ἡ Γλώσσα τῆς Γραφῆς.

ΔΙΑΚΟΓΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΘΕΟΥ

---οοο---

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Χαῖρε εὐάγγελε, καὶ πόσον σὶ ἤμελον. Ἐλάβον μίαν ἐπιστολὴν ἀπὸ ἑνα φίλου μου κατὰ ἐνδιαφέρονσαν. Ζητεῖ νὰ μάνη τί ἐννοοῦμεν διὰ τοῦ ὀρισμοῦ "ἡ γλῶσσα τῆς Γραφῆς". Ἡ ἐπιστολὴ ἀναγινώσκει ὡς ἑξῆς.

" Ἐίμαι νέος, ὡς γνωρίζεις, καὶ ἐσχάτως ἐδέχθην ὡς τὸν προσωπικὸν μου σωτήρα τὸν Χριστόν, καὶ ἐνθέρμως ἐπιθυμῶ νὰ ἔλθω εἰς κατανόησιν τῆς Γραφῆς, τὴν ὁποίαν πιστεύω ὅτι εἶναι Ὁ ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ Θεοῦ. Ἐντιούτοις, εὗρισκα τοῦτο πολὺ δύσκολον. εἶναι ἀληθές ὅτι ἡ Γραφή ὁμιλεῖ εἰς ἐμὲ διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος ἀναγινώσκω περὶ "κολλάσεως" "πυρός" περὶ "ἀναλύσεως τῆς γῆς" εἰς τὸν ἦχον τῆς φωνῆς τοῦ Θεοῦ. Ἐπίσης καὶ περὶ "τριγμοῦ τῶν ὀδόντων". (Ὅλη αὕτη ἡ παράξενος γλῶσσα τῆς Γραφῆς μὲ συγχίξει, καὶ ἀπορῶ ἂν ποτὲ δυνηθῶ νὰ κατανοήσω αὐτήν. ἐὰν ἐκτιμῆσω πολὺ ὑπόδειξιν τινα ἢ βοήθειαν ἐκ μέρους ὑμῶν."

Ἀγαπητὲ εὐάγγελε, ἡ ἐπιστολὴ αὕτη παρουσιάζει προσκλησιν, καὶ ἀντανακλᾷ τὰς σκέψεις καὶ αἰσθηματα παρα πολλῶν ἀνθρώπων.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ. Τὸ πρῶτον πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἐπιθυμῶ νὰ τονίσω εἶναι ὅτι ὁ πρόπος τῆς παρουσιάσεως τῶν νοημάτων τῆς Γραφῆς ὅστις ἔκαμεν τὸν φίλον

μας νὰ σκεφθῆ ὅτι εἶναι δύσκολον βιβλίον ἡ Γραφή ὅπως κατανοηθῆ, αὐτὸς εἶναι ὁ τρόπος ὅστις διὰ τὸν ἔνθερμόν χριστιανόν, κάμνει τὸν σκοπὸν τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ σχέδιον Αὐτοῦ ἀπλοῦν εἰς κατανόησιν.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ. Σπουδαῖον τοῦτο, ἀλλὰ πῶς;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ. Ἡ φαινομενικὴ παράξενος αὕτη γλῶσσα τῆς Γραφῆς ἢ ἀναφερομένη παρὰ τοῦ νεαροῦ φίλου μας, εἶναι ἐν τῇ πραγματικότητι "εἰκονικὴ γλῶσσα", πολλοὶ μελετῆται τῆς Γραφῆς τὴν ὀνομάζουσι "συμβολικὴν", καὶ τὰ σύμβολα ταῦτα ἢ εἰκόνες χρησιμοποιοῦνται ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ νὰ βοηθήσουν ἡμᾶς ὅπως κατανοήσωμεν ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον οὗτος ἐπιθυμεῖ νὰ ἐντυπωσῇ εἰς ἡμᾶς.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ. Πολὺ σωστὸν τοῦτο. Ἀλλὰ ἐξακολούθει.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ. Εἰς τὸ νε κεφ. τοῦ Προφήτου Ἡσαΐα ἐδ. 9 λέγει ὁ Κύριος,

"Ὅσον εἶναι ὑψηλοὶ οἱ οὐρανοὶ ἀπὸ τῆς γῆς οὕτως αἱ ὁδοὶ μου εἶναι ὑψηλότεροι τῶν ὁδῶν ὑμῶν." ΗΣ. νε:9.

Ὅτι εἶναι ἀδύνατον εἰς ἡμᾶς νὰ συλλάβωμεν τὰς ὑψηλὰς αὐτὰς σκέψεις τοῦ Θεοῦ, ἐκτὸς εἰς εἰκονογραφικὴν ἢ ἐξεικονίζοντο εἰς ἡμᾶς διὰ τοιαύτης γλώσσης. Αἱ σκιαγραφίαι καὶ εἰκονικαὶ παραστάσεις σήμερον θεωροῦνται ἀναγκαῖαι εἰς τὴν ἐκπαίδευσιν, ἰδιαίτερος τῶν παιδίων. Καὶ μήπως δὲν εἴμεθα καὶ ἡμεῖς παιδία, νήπια ἐνώπιον τοῦ Κυρίου; Ὁμοίως οὗτος εἰς τὸν Λόγον Του ἔρχεται εἰς τὸ ἐπίπεδον μας, ὡς νὰ λέγωμεν, καὶ μεταχειρίζεται ἐξεικονίσεις ὅπως μᾶς βοηθήσῃ εἰς τὴν κατανόησιν τοῦ σχεδίου Του καὶ βουλῶν Του.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ. Τοῦτο βεβαίως εἶναι λογικὸν εἰς ἐμὲ. Ἐντούτοις, ἔχω συχνάκις ἀκούσει νὰ λέγεται, ὅτι πρέπει νὰ δεχώμεθα ὅλα εἰς τὴν Γραφήν

κατὰ γράμμα, δηλ. νὰ δεχώμεθα ταῦτα ὡς ἔχουν, δι-
ότι το νὰ λεγώμεν ὅτι τὸ χωρίον τοῦτο ἢ ἐκεῖνο
εἶναι συμβολικόν ἢ εἰκονικόν, ἀλλάσει ἡ Γραφή οὐ-
τως. Δὲν εἶναι ἔτσι;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ. Ἐχω ἀκούσει καὶ ἐγὼ τὴν ἀποφιν ταύτην,
ἀλλὰ πράγματι, ἔντινι μέτρῳ, κάθε χρι-
στιανὸς καὶ μελετητὴς τῆς Γραφῆς, παραδέχεται μέ-
ρη αὐτῆς ὡς εἰκονικὰ, ἴσως καὶ χωρὶς νὰ δώσῃ οὐ-
δεμίαν προσοχὴν εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο. Πολλοὶ ἐκ
τῶν θαυμαστῶν ὑποσχέσεων τῆς Γραφῆς, διὰ τῶν ὁ-
ποίων ὁ Κύριος βεβαιοῖ τὸν λαὸν Του περὶ τῆς με-
ρίμνης Αὐτοῦ ὑπὲρ αὐτῶν, εἶναι εἰς ὠραίαν εἰκони-
κὴν γλῶσσαν. Λάβε τὸν 23ον Φαλμὸν ὡς παράδειγμα.
Πόσον ὁ λαὸς τοῦ Θεοῦ, διὰ μέσου τῶν αἰώνων ἐχά-
ρει εἰς τὴν διαβεβαίωσιν τῆς βοηθείας καὶ προστα-
σίας τοῦ Θεοῦ διὰ τὸν λαὸν Του, τὴν ὁποίαν ὁ Φαλ-
μὸς οὗτος παρουσιάζει, καὶ ὅμως ὅλαι αἱ ἐκφράσεις
καὶ διαβεβαιώσεις αὗται εἶναι εἰς εἰκονικὴν ἢ συμ-
βολικὴν γλῶσσαν.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ. Πολὺ λογικὰ αὐτὰ, ἐξακολούθησε, ἀκούω.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ. Πόσον ἐκφραστικὸν εἶναι τοῦτο ὅπερ ἔ-
γραψεν ὁ Δαβὶδ,

"Ὁ Κύριος εἶναι ποιμὴν μου, δὲν θέλω στερηθῆ
οὐδενός. Εἰς βοσκὰς χλοερὰς με ἀνέπαυσεν.
Εἰς ὕδατα ἀναπαύσεως με ὠδήγησεν."

Ἐνταῦθα ὁ Δαβὶδ θέτει τὸν ἑαυτὸν του εἰς κατάσ-
τασιν προβάτου, μετὰ τὸν Θεὸν ὡς τὸν Ποιμένα του.
Βεβαίως, οὐδεὶς θὰ συζητήσῃ ὅτι ὁ Δαβὶδ ἦτο κατὰ
γράμμα πρόβατον. Δὲν θὰ ἦτο λαμπρὰ προσδοκία δι'
ἡμᾶς, ὡς ἄνθρωποι, νὰ σκεφθῶμεν ὅπως εξαπλωθῶμεν
κάτω εἰς χλοερὰς βοσκὰς. Ἀλλὰ πόσον θαυμασία εἶ-
ναι ἡ διαβεβαίωσις εἰς τὸ μάθημα, ὅποτεν κατανο-
ῶμεν τοῦτο, ὡς ὁ Φαλμῶδὸς ἐπροτίθετο νὰ ἐνοηθῇ.
Ἄνευ τῆς ἐξεικονίσεως ἣν μετεχειρίσθη ὁ Δαβὶδ
εἰς τὸν Φαλμὸν τοῦτον, τὸ μάθημα τῆς προστασίας

τοῦ Θεοῦ δὲν θὰ ἦτο τόσον ἐντυπωσιακὸν καὶ παρήγορον.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ. Βεβαίως οὐδεὶς θὰ συγχισθῆ διὰ τῆς γλώσσης ταύτης τοῦ 23ου Φαλμοῦ. Ἀλλὰ, ἡ ἀρχὴ αὕτη δύναται νὰ ἐφαρμοσθῆ εἰς ἄλλας ὑπόσχέσεις τῆς Γραφῆς;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ. Μάλιστα, καθολοκληρίαν. Ἐτέρα θαυμασιὰ ὑπόσχεσις τῆς προστασίας τοῦ Θεοῦ ἀναφέρεται εἰς τὸν 91ον Φαλμὸν.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ. Πολὺ ἐπιθυμῶ ν' ἀκούσω τὰς λογικὰς σου ταύτας ἀπόψεις.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ. Ὁ Φαλμὸς οὗτος ἀναγινώσκει ὡς ἑξῆς,

" Ὁ κατοικῶν ὑπὸ τὴν σκέπην τοῦ ὑψίστου, ὑπὸ τὴν σκιάν τοῦ Παντοκράτορος θέλει διατρίβει. Θέλω λέγει πρὸς τὸν Κύριον, καὶ εἶσαι καταφυγὴ μου, καὶ φρούριον μου, Θεὸς μου, ἐπ' αὐτὸν θέλω ἐλπίζει. Διότι αὐτὸς θέλει σὲ λυτρῶναι ἐκ τῆς παγίδος τῶν κυνηγῶν, καὶ ἐκ θανατηφόρου λοιμοῦ. Μὲ τὰ πτερὰ αὐτοῦ θέλει σὲ σκεπάζει, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ θέλεις εἶσθαι ἀσφαλῆς. Ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ εἶναι πανοπλία καὶ ἄσπις." ΦΑΛΜ. 91:1-4.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ. Αὕτη εἶναι διαβεβαιωτικὴ ὑπόσχεσις, καὶ γίνεται πλέον κατανοητὴ καὶ ἰσχυρὰ διὰ συμβολισμῶν καὶ εἰκονικῶν παραστάσεων.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ. Εἰς αὐτὴν τὴν προφητείαν ὁ Θεὸς ἐξεἰκονίζεται ὡς "καταφυγιον καὶ φρούριον". Ἐπίσης ἐξεἰκονίζεται ὅτι ἔχει "πτέρυγας" καὶ "πτερὰ". Οὐδεὶς δύναται νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ γλῶσσα αὕτη προωρίζεται νὰ ἐννοηθῆ ὡς κατὰ γράμμα. Ἀλλὰ πόσον σημαντικὴ εἶναι ἡ ἐξεἰκόνισις αὕτη! Ὅπως τὸ φρούριον εἰς τὸν παλαιὸν καιρὸν προορίζεται ὡς προστασία

τοῦ λαοῦ ἐκ τῆς προσβολῆς τοῦ ἐχθροῦ, οὕτως ὁ Θεὸς προστατεύει τὸν λαὸν Αὐτοῦ.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ. Πόσον ὠραῖα εἶναι ἡ ἐξεικόνισις τῆς ὀρνίθου ἧτις προστατεύει καὶ προφυλάττει τὰ ὀρνίθια αὐτῆς ἐκ τοῦ ἱέρακος καὶ ἄλλων ἐχθρῶν διὰ τῆς προσκλήσεως αὐτῆς ὅπως κρυφθῶσιν ὑπὸ τῶν πτερυγῶν της! Ὅποια ζωντανὴ εἰκὼν εἶναι αὕτη τῆς οἰκειᾶς καὶ ἀγαπῆτης Αὐτοῦ προστασίας ὑπὲρ τοῦ λαοῦ Του! Ναί, εἶναι καταφανές ἐκ τούτου ὅτι ὁ Κύριος μεταχειρίζεται εἰκονικὴν γλῶσσαν διὰ νὰ μεταδώσῃ εἰς τὰς διανοίας μας τὴν ἰδέαν τῆς ἀγρυπνίας Του καὶ φροντίδος Του διὰ τὸν λαὸν Του, ἀλλὰ εἶναι ἡ μέθοδος αὕτη τῆς Γραφῆς εἰς ὅλας τὰς διδασκαλίας αὐτῆς; Παραδείγματος χάριν, εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ὀνεαρὸς φίλος μας ἀναφέρει τὴν εἰς τὴν Γραφὴν χρησιμοποιουμένην λέξιν "πῦρ" καὶ τὴν γῆν "λυομένην" εἶναι αἱ λέξεις αὗται συμβολικαὶ ὁμοίως;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ. Ἔχω ὑπ' ὄψιν μου μίαν ἐνδιαφέρουσαν προφητείαν τῆς Γραφῆς σχετικῶς μὲ τὴν ἡμέραν ἡμῶν, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἡ λέξις "πῦρ" χρησιμοποιῆται, καθὼς καὶ ἡ ἔκφρασις "ἕξαψις ὀργῆς". Εὐρίσκεται εἰς τὸ 3ον κεφ. τοῦ Προφήτου Σοφονία, καὶ ἀναγινώσκει ὡς ἑξῆς,

" Προσμένετε με, λέγει Κύριος, μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐγείρομαι πρὸς λεηλασίαν. Διότι ἡ ἀπόφασίς μου εἶναι νὰ συναῶξω τὰ ἔθνη νὰ συναθροίσω τὰ βασίλεια, νὰ ἐκχέω ἐπ' αὐτὰ τὴν ἀγανάκτησίν μου, ὅλην τὴν ἕξαψιν τῆς ὀργῆς μου. Ἐπειδὴ πᾶσα ἡ γῆ θέλει καταναλωθῆ ὑπὸ τοῦ πυρός τοῦ ζήλου μου. Διότι τότε θέλω ἀποκαταστήσει εἰς τοὺς λαοὺς γλῶσσαν καθαρὰν, διὰ νὰ ἐπικαλῶνται πάντες τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, νὰ δουλεύωσιν αὐτὸν ὑπὸ ἓνα ζυγόν." 2 Φ. γ: 9, 2.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ. Αὕτη εἶναι ἀληθῶς δυνατὴ γλῶσσα... Καὶ ὅμως πολὺ διαφωτιστικὴ καὶ βεβαιωτικὴ, ὅταν λάβωμεν τὴν πραγματικὴν ἀποψιν τῆς σκέψεως ταύτης. "Προσμένετε με ἕως τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐγείρομαι πρὸς ληλασίαν." Βεβαίως ὁ Κύριος δὲν εἶναι κυνηγὸς ἀναμένων ὅπως ἐπιπέσῃ καὶ φονεύσῃ τὸ θῦμα του!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ. Ὁ Κύριος ἐκφράζει, ἀγαπητὲ μοι Θεόφιλε, ἐνταῦθα τὸ ἐνδιαφέρον Του εἰς τὴν κραυγὴν τοῦ λαοῦ Του διὰ μέσου ὅλων τῶν αἰῶνων. Ὅπου δὴποτε καὶ ὁποτεδήποτε ὑπῆρξε ἀδικία, θλίψις, καταδυναστευσις καὶ ἄλλα κακὰ καὶ κακουργήματα, ὅλα θὰ ἔλθουν εἰς ἐνθύμησιν ὅταν ἐπιστῇ ὁ παρὰ τοῦ Θεοῦ ὄρισμένος καιρὸς διὰ δρᾶσιν, ἀλλὰ ἡ ἐρώτησις ἐγείρεται, διατι ὁ Θεὸς δὲν κάμνει κάτι τι ὡςπὺς σταματήσῃ τὰ κακὰ καὶ τὰς καταδυναστεύσεις;

ΘΕΟΦΙΛΟΣ. Ναί, Εὐάγγελε, διατι ὁ Θεὸς ἐπιτρέπει τὸ κακὸν καὶ τὴν ἀμαρτίαν νὰ ἐξακολουθῇ μαστίζουσα ὅλον τὸ ἀνθρώπινον γένος;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ. Αἱ Θεόφιλε, βλέπεις τί λέγει ἡ προφητεία; "Προσμείνατέ με, λέγει Κύριος, μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἐγείρομαι πρὸς ληλασίαν." Ἡμεῖς πολλάκις θέλομεν καὶ σχετιόμεθα μὲ τὰς ιδιὰς μας μεθόδους, κατὰ τὸ συμφέρον ἡμῶν τῆς καθημερινῆς ἡμῶν ζωῆς. Ἐννοοῦντο ὅμως εἰς τὴν προφητείαν τοῦ Σοφονιστοῦ βραστικὴ πρᾶξις τοῦ Θεοῦ περιγράφεται. Ὑπάρχει ἐκεῖ συνάθροισις τῶν ἔθνων καὶ βασιλειῶν τῆς γῆς, καὶ ὁ Θεὸς ἐκχέει ἐπ' αὐτῶν τὴν ἀγανάκτησίν Του, ὅλην τὴν ἔλαψιν τῆς ὀργῆς Του, καὶ ὅλη ἡ γῆ καταναλίσκεται ὑπὸ τοῦ πυρὸς τοῦ ζήλου Του.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ. Ἀλλὰ τί τοῦτο ἐννοεῖ. Ὅλοι γνωρίζομεν τί σημαίνει "ἔθνη" ἢ "βασιλείαι" ἀλλὰ τί ἐννοεῖ διὰ τῶν λέξεων αὗται "ἡ γῆ καταναλίσκεται ὑπὸ τοῦ πυρὸς τοῦ ζήλου τοῦ Θεοῦ;"

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ. Νομίζω ένθυμοῦμαι ἓνα σχετικόν παράλλη-
λον Γραφικόν χωρίον ὅπερ εὐρίσκεται εἰς
Δανιὴλ ζ:23. Εἰς τὸ χωρίον τοῦτο, ὁμοίως, ἡ γῆ,
λέγεται, ὅτι " κατατρῶγεται " ὄχι ὑπὸ πυρός, ἀλλὰ
ὑπὸ ἀγρίου θηρίου. Τοῦτο βλέπετε, ὅτι πραγματικῶς
εἶναι εἰκονικὴ γλῶσσα. Εἰς τὸ χωρίον τοῦτο μᾶς λέ-
γεται περὶ τεσσάρων τρομερῶν θηρίων, καὶ ἡ ἐξήγη-
σις ἣτις δίδεται εἶναι, ὅτι ταῦτα ἀντιπροσωπεύουν
τέσσαρας βασιλείας.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ. Κάτι παρόμοιον ὡς τὴν Ρωσικὴν ἄρκτον
καὶ τὸν λέοντα τῆς Ἀγγλίας ἢ τὸν ἄετὸν
τῆς Ἀμερικῆς, εἶναι αὕτη ἡ σκέψις;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ. Μάλιστα, κάτι παρόμοιον. Εἶναι γενικῶς
παραδεκτὸν παρὰ τῶν μελετητῶν τῶν προφη-
τειῶν, ὅτι τὸ τέταρτον θηρίον συμβολίζει τὴν πα-
λαιὰν Ρωμαϊκὴν Αὐτοκρατορίαν, καὶ εἶναι τοῦτο τὸ
τέταρτον θηρίον περὶ τοῦ ὁποίου λέγεται ὅτι κατα-
πατεῖ καὶ κατατρῶγει ὁλόκληρον τὴν γῆν. Ἡ εἰκο-
νικὴ αὕτη γλῶσσα εἰσηγεῖται ὅτι ἡ Ρωμαϊκὴ αὕτη
Αὐτοκρατορία, θὰ ὑπαγάγῃ ἐν τῇ πραγματικότητι ὁ-
λόκληρον τὸν γνωστὸν κόσμον ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν αὐ-
τῆς.

ΦΙΛΟΘΕΟΣ. Καὶ ἡ σκέψις σου Εὐάγγελε, εἶναι ὅτι ἡ
γῆ καταναλισκομένη ὑπὸ τοῦ πυρός τοῦ ζή-
λου τοῦ Θεοῦ, εἰσηγεῖται κάτι τι παρόμοιον τούτου;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ. Ὑπάρχουν κάποια διαφορὰ βεβαίως, ἀλ-
λὰ παραβολὴ τις τῶν δύο τούτων προφητει-
ῶν ἀποκαλύπτει ὅτι εἰς οὐδεμίαν ἐξ αὐτῶν ἡ κατὰ
γράμμα γῆ ἀναφέρεται, ἀλλὰ μᾶλλον, ἡ λέξις "γῆ"
χρησιμοποιεῖται εἰς τὰς δύο περιστάσεις νὰ εἰκο-
νίσῃ τοὺς λαοὺς τῆς γῆς ἠνωμένους εἰς ὅ,τι ἡμεῖς
τώρα ὁμιλοῦμεν περὶ τῆς πολιτικῆς ἢ κοινωνικῆς
καταστάσεως τοῦ κόσμου, δηλ. τῆς ὀργανωμένης κοι-
νωνίας.

ΦΙΛΟΘΕΟΣ. Ἀρχίζω νὰ κατανοῶ, παρακαλῶ ἐξακολουθεῖ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΣ. Γνωρίζομεν, ὅτι ἡ διακήρυξις εἰς Σοφονίαν δὲν εἶναι ἡ κατανάλωσις τῆς κατὰ γράμμα γῆς, τοῦ πλανήτου μας κατὰ γράμμα ἐπὶ τοῦ ὁποίου ζῶμεν, μὲ συνέπειαν τὴν καταστροφὴν τῆς ἀνθρωπίνης γενεᾶς, διότι εἰς τὸ ἐπόμενον ἐδάφιον ὁ Κύριος ἐξηγεῖ ὅτι, ἀφοῦ ἡ γῆ θὰ καταναλωθῇ ὑπὸ τοῦ πυρός τοῦ ζήλου Του, θὰ ἀποκαταστήσῃ τότε εἰς τοὺς λαοὺς γλῶσσαν καθαρὰν ἢ ἄγγελμα, τὴν γνῶσιν τῆς ἀληθείας, διὰ τὰ ἐπικαλῶνται τὸ ὄνομα Του καὶ τὰ δουλεύουσιν Αὐτὸν ὑπὸ ἓνα ζυγόν.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ. Δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν εἰς τὸν φίλον μας ὅστις ἤρρωτησεν τὴν ἔννοιαν τῆς λέξεως "πῦρ" εἰς τὴν Γραφήν, ὅτι ἡ λέξις αὕτη χρησιμοποιοῦνται εἰκονικῶς;

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΣ. Βεβαίως, δυνάμεθα. Τὸ πῦρ συμβολίζει καταστροφὴν, καὶ εἰς τὴν προφητείαν τοῦ Σοφονία εἶναι ἡ τοῦ ἀνθρώπου ἰδιοτελεῆς ἐξουσία ἐπὶ τῆς γῆς ἣς καταστρέφεται, ὅπερ εἶναι παρασκευαστικὸν ἔργον τῆς ἐγκαθιδρύσεως τῆς βασιλείας τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς γῆς.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ. Πολὺ ἀποκαλυπτικὸν τοῦτο, παρακαλῶ ἐξακολουθήσετε.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΣ. Ὁ λόγος διὰ τὸν ὁποῖον τὸ πῦρ χρησιμοποιεῖται εἰς τὴν Γραφήν ὅπως ἐξεικονίσῃ καταστροφὴν εἶναι διότι ΕἶΝΑΙ ΚΑΤΑΣΤΡΕΠΤΙΚΟΝ, τὸ πλέον ἴσως γνωστὸν μέσον εἰς τοὺς ἀρχαίους. Τὸ πῦρ ἐπίσης χρησιμοποιεῖται πρὸς παράστασιν τῆς καταστροφῆς τῶν ἐκουσίως ἀσεβῶν. Ὅθεν, ἡ "λίμνη τοῦ πυρός" ἀπλῶς ἐννοεῖ μέρος ἢ κατάστασιν καταστροφῆς. Οὐδεὶς ποτὲ θὰ ἐσκέπτετο νὰ ἐρριπτέ τι εἰς τὸ πῦρ πρὸς διατήρησιν του. ΑΠΟΚ. κ:14.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Καθὼς βλέπω, ἡ εἰκονικὴ γλῶσσα τῆς Γραφῆς βασίζεται ἐπὶ φυσικῶν χαρακτηριστικῶν πρὸς παράστασιν ἐκείνων τῶν ὁποίων χρησιμοποιεῖται

πρὸς ἐξεικόνισιν.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ. Ἀκριβῶς. Ἐνεκεν τούτου εἶναι τοῦ ὅ-
τι ὁ Θεὸς δύναται νὰ μεταδώσῃ τὰς ὑψηλὰς
ιδέας Του εἰς ἡμᾶς, διὰ μέσου τῆς εἰκονικῆς γλώσ-
σης. Καὶ εἶναι ἐνδιαφέρον νὰ κατανοήσωμεν ὅτι τό-
σα πολλὰ ἐνδιαφέροντα ζητήματα εἰς τὰ δημιουργή-
ματὰ Του χρησιμοποιοῦνται εἰς τὴν Γραφήν κατὰ τὸν
ἓνα ἢ τὸν ἄλλον τρόπον ὡς παραδείγματα ἢ εἰκονί-
σεις. Ὁ Θεὸς μεταχειρίζεται τὸν ΗΛΙΟΝ, τὴν ΣΕΛΗ-
ΝΗΝ, τοὺς ΑΣΤΕΡΑΣ. Μεταχειρίζεται τὰ ΝΕΦΗ, τὰς
ΚΑΤΑΓΙΓΙΔΑΣ, τοὺς ΑΝΕΜΟΥΣ, ἀκομῆ καὶ τοὺς ΑΝΕΜΟΣ-
ΤΡΟΒΙΑΟΥΣ. Ὁμοίως χρησιμοποιεῖ ΠΡΟΒΑΤΑ καὶ ΕΡΙΦΙΑ
καὶ ΙΠΠΟΥΣ. Χρησιμοποιεῖ ΔΕΝΔΡΑ, ΧΟΡΤΑ, ΣΙΤΟΝ, καὶ
ΖΙΖΑΝΙΑ. Οὗτος χρησιμοποιεῖ ΩΚΕΑΝΟΥΣ, ΠΟΤΑΜΟΥΣ,
καὶ ΛΙΜΝΑΣ, ΥΔΑΤΑ καὶ ΘΑΛΑΣΣΑΣ. Γενικῶς ὁμιλοῦν-
τες, ἡμεῖς ὡς ἄνθρωποι, γνωρίζομεν τὰ χαρακτηρι-
στικά ὅλων τούτων, ἐντεῦθεν ἡ μετάδοσις εἰς τὴν
διάνοιάν μας ὠρισμένων ιδεῶν, ὥστε ὅσταν χρησι-
μοποιῶνται παρὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν μὲ συμβολισμὸν,
δυνάμεθα καλλίτερον νὰ κατανοήσωμεν ἐν τῷ Λόγῳ
Του τοῦ ἄγγελμα ὅπερ προσπαθεῖ νὰ μᾶς μετάδωσῃ.

ΦΙΛΟΘΕΟΣ. Θαυμαστά πράγματα ἀληθῶς ἀποκαλύπτονται
εἰς ἡμᾶς διὰ τῆς λογικῆς ὀρθοτομήσεως τοῦ
Λόγου τοῦ Κυρίου. Ἀλλὰ ἐξακολουθήσον παρακαλῶ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ. Χρησιμοποιῶν τὸν ἥλιον ὡς παράδειγμα,
ἡ Γραφή ὁμιλεῖ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, εἰς τὴν
ἵδρυσιν τῆς βασιλείας Του ὡς " ἡλίου δικαιοσύνης"
ΜΑΛΑΧΙΑΣ 3:2, ΜΑΤΘ. 17:43. Γνωρίζοντες τὶ τὸ φῶς
καὶ ἡ θερμανσις τοῦ ἡλίου κάμνει διὰ τὴν ἀνθρωπό-
τητα, ἀμέσως ἀντιλαμβανόμεθα τὴν ζωογόνον εὐλογί-
αν ἣτις θὰ ἔλθῃ εἰς τὸν λαὸν διὰ τῆς ἐξουσίας τοῦ
Χριστοῦ. Τοῦτο διευκρινίζει ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐν-
νοῦσα ὅταν εἶπον ὅτι ἡ γλῶσσα τῆς Γραφῆς ἣτις
φαίνεται δύσκολος, ἐν τῇ πραγματικότητι εἶναι ὅ,τι
κάμνει τὸ ἄγγελμα τῆς Γραφῆς τόσον καθαρὸν καὶ
πλήρες ἐννοίας εἰς τὸν προσεκτικὸν καὶ διὰ προσευ-
χῆς μελετῶντα αὐτήν.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ. Μὲ ἄλλους λόγους, ὁ Κύριος μᾶς θέλει
να μεταχειριζώμεθα τὴν κρίσιν μας εἰς τὴν
μελέτην τοῦ Λόγου Του. Ἀληθῶς, πιστεύω ὅτι ὑπάρ-
χει ἐδάφιόν τι εἰς τὸ ὅποιον ὁ Κύριος λέγει,

"Ἐλθετε τώρα καὶ ἄς διαδικασθῶμεν..".
ΗΣΑΙΑΣ α:18:

Εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ φίλου μας, λέγει ὅτι ἡ Γρα-
φὴ ὁμιλεῖ περὶ "ἀναλύσεως τῆς γῆς ἐκ τῆς φωνῆς
τοῦ Θεοῦ." Τοῦτο ὑποθέτω εἶναι εἰς τὴν Γραφήν. Θὰ
εἴπῃς ὅτι τοῦτο εἶναι ἐπίσης εἰκονικὴ γλῶσσα;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ. Ἀναμφιβόλως εἶναι. Καὶ ἡμεῖς ὁμοίως
εἰς πολλὰς περιπτώσεις μεταχειριζώμεθα
εἰκονικὴν γλῶσσαν. Ὅλοι ἔχομεν ἀκούσει, εἶμαι
βέβαιος, περὶ καρδίας ἧτις "ἐλευσεν," ἐννοοῦντες
ὅτι ἡ πειρασμοσύνη τινος ἔσπασε, ἔλυσε ἢ καρδιά
του, καὶ ὑπεχώρησε εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἄλλου.
Ἐξετάζοντες τὸν συμβολισμόν τοῦτον, θὰ εἶναι κα-
λὸν ὅπως ἀκούσωμεν προφητείαν τινὰ, ἣν ὁ Φαλμῶδός
Δαβὶδ χρησιμοποίησεν τὸν συμβολισμόν τῆς "γῆς λυ-
μένης".

ΘΕΟΦΙΛΟΣ. Θέλω ν' ἀκούσω τὸν Φαλμὸν τοῦτον, Παρα-
καλῶ προχώρει.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ. Ἀναγινώσκομεν εἰς τὸν μς:1-3, 6, 8-10,
Φαλμὸν,

- " Ὁ Θεὸς εἶναι καταφυγὴ ἡμῶν καὶ δύναμις, βο-
ήθεια ἐτοιμοτάτη ἐν ταῖς θλίψεσι. Διὰ τοῦτο
δὲν θέλομεν φοβηθῆ, καὶ ἂν σαλευθῆ ἡ γῆ, καὶ
μεταποπισθῶσι τὰ ὄρη εἰς τὸ μέσον τῶν θαλασ-
σῶν. Καὶ ἂν ἰχῶσι καὶ παράττωνται τὰ ὕδατα
αὐτῶν, καὶ σειωνται τὰ ὄρη διὰ τὸ ἔπαρμα αὐ-
τῶν. Ἐφρῶαξαν τὰ ἔθνη. Ἐσαλεύθησαν αἱ βασι-
λεῖαι. Ἐδωκε φωνὴν αὐτοῦ. Ἡ γῆ ἀνελύθη." "
- " Ἐλθετε, ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου, ὁποίας
καταστροφὰς ἔκαμεν ἐν τῇ γῇ. Καταπαύει τοὺς

" πολέμους ἕως τῶν περάτων τῆς γῆς. Συντρίβει τόξον, καὶ κατακόπτει λόγχην, καὶ εἶ ἀμάξας ἐν πυρὶ.

Ἐσυχάσατε, καὶ γνωρίσατε ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεός. Θέλω ὑψωθῆ μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, θέλω ὑψωθῆ ἐν τῇ γῇ."

ΘΕΟΦΙΛΟΣ. Ἡ προφητεία αὕτη βεβαίως λέγει πολλὰ πράγματα, ὅρη μετατοπιζονται εἰς τὸ μέσον τῶν θαλασσῶν, ὕδατα ταραττονται, βασιλεῖται σαλεύονται, ἡ γῆ ἀναλύεται, πόλεμοι παύουν, ἄμαξαι καίονται ἐν πυρὶ! Βεβαίως τοῦτο εἶναι πολύχρωμος ἐξεικόνισις σπουδαίων γεγονότων.!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ. Παρέβλεψες ὅμως νὰ ἀναφέρῃς τὸ κατὰ κόρυφον τῆς προφητείας ὅπερ ὁ Κύριος εἶπεν εἰς τὰ ὠργισμένα ἔθνη τῆς γῆς,

" Ἐσυχάσατε, καὶ γνωρίσατε, ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεός. Θέλω ὑψωθῆ μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, θέλω ὑψωθῆ ἐν τῇ γῇ."

ΘΕΟΦΙΛΟΣ. Ἀλλὰ τοῦτο ὑποδεικνύει ἀπὸ ὅλα τὰ λεχθέντα καὶ λαβόντα χώραν, ὅτι ἡ γῆ, ὁ πλανήτης ἡμῶν, διαμένει, οὔτε ἐκινήθη οὔτε ἀνελύθη ἢ ἔλυσε, καὶ τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ ὑπερυψώθη ἐν τῇ γῇ. Θαυμαστὸν!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ. Ἐντούτοις, προτείνω ὅπως ἐξετάσωμεν διαφόρους εἰκόνας τῆς προφητείας ταύτης πλέον λεπτομερῶς, καὶ θὰ παρατηρήσωμεν ὅποιον ὠραῖον μάθημα ὁ Κύριος μᾶς ὑποδεικνύει.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ. ὦ, Ναὶ Εὐάγγελε, καὶ πρῶτα πρῶτα δύναμαι νὰ εἶπω, ὅτι ὁ Κύριος ἔχει, καθὼς φανεροῦται, ἰδιαιτέραν ὑπόσχεσιν προστασίας ὑπὲρ αὐτῶν. Οἱ πρῶτοι λόγοι τοῦ Δαβὶδ εἶναι,

" Ὁ Θεός εἶναι καταφυγὴ ἡμῶν καὶ δύναμις, Βοήθεια ἐτοιμοτάτη ἐν ταῖς θλίψεσι."

‘Οποῖα θαυμάσια ὑποσχέσεις!

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ. Ναί, θαυμάσια, καὶ ἡ προφητεία ἐξακολουθεῖ,

" Διὰ τοῦτο δὲν θέλομεν φοβηθῆ, καὶ ἂν σαλευθῆ ἡ γῆ, καὶ μετατοπισθῶσι τὰ ὄρη εἰς τὸ μεσον τῶν θαλασσῶν."

Ἐνταῦθα ἡ γῆ, τὰ ὄρη, καὶ ἡ θάλασσα εἶναι ὅλα εἰκονικαὶ παραστάσεις, συμβολισμοὶ. Εἰς τὴν Γραφήν, τὰ ὄρη συμβολίζουν βασιλείας ἢ κυβερνήσεις. Ἡ βασιλεία τοῦ Χριστοῦ παρίσταται ὡς "ὄρος" τὸ ὁποῖον καλύπτει ὁλόκληρον τὴν γῆν. Εἰς τὸ βιβλίον τῆς Ἀποκαλύψεως, ἡ ἔκφρασις "ὕδατα" τῆς θαλάσσης μᾶς ἐρμηνεύονται ὅτι παριστοῦν "λαοὺς καὶ ἔθνη καὶ γλώσσας. Μὲ ἄλλους λόγους αἱ γενικαὶ μᾶζαι τῆς ἀνθρωπότητος. ΑΠΟΚ. ιζ:15.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ. Ναί, ἔχω τὰ χωρία ταῦτα τῆς Ἀποκαλύψεως καὶ τοῦ Δανιὴλ ὅπου λέγει ὅτι ἡ Βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ὡς λίθος, μεγαλύνει καὶ σκεπάζει ὁλόκληρον τὴν γῆν. Ὅποια θαυμάσια ὑποσχέσεις! ἀλλὰ ἐξακολούθησε, παρακαλῶ Εὐάγγελε.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ. Ἐχομεν ἤδη παρατηρήσει εἰς τὰς προφητείας, ἰδίως τοῦ Δανιὴλ, ὅτι ἡ γῆ χρησιμοποιεῖται πρὸς εἰκονισμὸν λαῶν καὶ κυβερνήσεων, καὶ ἐν ὀλίγοις περιεγράψαμεν ὡς κοινωνικὴν κατάστασιν. Ἐὰν εἴχομεν καιρὸν νὰ ἐσπουδάξομεν ἐπισταμένως τὴν προφητείαν ταύτην, θὰ εὐρίσκομεν ὅτι αὕτη ἀναφέρεται εἰς τὸ τέλος τοῦ παρόντος αἰῶνος καὶ τὸν καιρὸν τῆς Δευτέρας Παρουσίας τοῦ Κυρίου. Ὁ Κύριος περιέγραψε τὸν καιρὸν τοῦτον ὡς ἕναν εἰς τὸν ὁποῖον θὰ ὑπῆρχε "στενοχωρία ἐθνῶν ἐν ἀπορία", καιρὸν κατὰ τὸν ὁποῖον αἱ καρδίαι τῶν ἀνθρώπων θὰ ἀπεψυχοῦσαν ἐκ τοῦ φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερχομένων δεινῶν εἰς τὴν οἰκουμένην. Ὁ Ἰησοῦς περιέγραψε τὸν καιρὸν τοῦτον τῶν ἐθνῶν, παγκοσμίως εὐρισκομένων ἐν ἀπελπισία, λέγων ὅτι

θὰ εἶναι ὡς "νὰ ἡχῆ ἡ θάλασσα καὶ τὰ κύματα αὐτῆς"
ΛΟΥΚΑ κα: 25, 26.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ. Πολὺ ἀποκαλυπτικὰ εἶναι ταῦτα. Ἀλλὰ προ-
χωρεῖται παρακαλῶ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ. Καὶ ὁ προφήτης Δαβὶδ συσχετίζει ταῦτα λέγων ὅτι ἡ γῆ καὶ τὰ ὄρη θὰ ῥιφθῶσιν εἰς τὸ μέσον τῶν ἠχούντων κυμάτων τῶν θαλασσῶν, δηλ. ἡ ἀνθρωπότης ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον θὰ ἔρχηται ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν τῶν ἐξηγερμένων καὶ δυσηρεστημένων πληθῶν τῆς ἀνθρωπότητος. Εἶναι ζωντανὴ περιγραφή νομίζω τοῦ πῶς ὁ κόσμος παρίσταται μαρ-
τυς τώρα καὶ ἐπὶ πολλὰ ἔτη.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ. Πολὺ καλὰ, ἀλλὰ τί περὶ τῆς "ἀναλύσεως
τῆς γῆς εἰς τὴν φωνὴν τοῦ Κυρίου;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ. Ἡ φωνὴ τοῦ Κυρίου, παριστᾷ ἐξουσίαν καὶ δύναμιν τὰς ὁποίας κάμνει νὰ αἰσ-
θανθῆ ἡ γῆ. Εἶναι ἡ συμβολικὴ γῆ ἣτις ἀναλύεται, παριστάνουσα ὅτι ἡ ἰδιοτέλεια τῆς κοινωνικῆς κα-
ταστάσεως τοῦ ἀνθρώπου ὑποκύπτει εἰς τὴν θείαν ἐ-
ξουσίαν. Καθὼς γνωρίζομεν, ἡ ἀνθρώπινος κυριαρχία ἐπὶ τῆς γῆς, ἔχει χαρακτηρισθῆ διὰ πολέμων, καὶ ἡ προφητεία αὕτη μᾶς βεβαιοῖ ὅτι ὁ Κύριος θὰ κά-
μη τοὺς πολέμους νὰ παύσουν ἕως τῶν περάτων τῆς
γῆς.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ. Πόσον εὐλογητὸν τοῦτο, καὶ πόσον θὰ χα-
ρῶσιν οἱ ἄνθρωποι μὲ τὰς ἀγαθὰς βουλάς
Αὐτοῦ, ἀλλὰ ἡ καρδιά μου ἀγάλλεται νὰ ἀκούσῃ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ. Ἡ Γραφή κάμνει τοῦτο καθαρὸν, ὅτι ὁ
Κύριος δὲν θὰ μερισθῆ τὴν Κυβέρνησιν
τοῦ κόσμου μὲ ἀνθρώπους. Ὅθεν αἱ διάφοροι αὐταὶ
συμβολικαὶ ἐξεικονίσεις αἱ χρησιμοποιούμεναι εἰς
τὴν προφητείαν ταύτην, καὶ ἀλλαχοῦ εἰς τὴν Γραφήν
αἰτινες περιγράφουν τοὺς κακοὺς καὶ χαλεποὺς
καιροὺς εἰς τοὺς ὁποίους ζῶμεν, εἶναι ἀπλῶς παρα-

στάσεις τῆς μεταβατικῆς περιόδου ἧτις ὀδηγεῖ εἰς τὴν νέαν οἰκονομίαν, εἰς τὸν Μεσσιανικὸν Αἰῶνα, ἔνθα θεία ἐξουσία, διὰ μέσου τοῦ Χριστοῦ, θὰ ἀναλάβῃ τὴν διακυβέρνησιν τῶν υποθέσεων τῆς ἀνθρωπότητος. Δὲν ὑπάρχει οὐδὲν εἰς τὰς προφητείας αὐτὰς σκοποῦσα τὸν ἐκφοβισμόν μας ἢ τὴν ἰδέαν ὅτι ὁ Θεὸς δὲν εἶναι ἐλεῆμων καὶ ἀγαθός. Τούναντίον εἶναι ἀληθές, διότι αὐταὶ ἀποκαλύπτουν ὅτι ὁ Κύριος ἀνδιαφέρεται ὑπὲρ τῆς συστεναζούσης ἀνθρωπότητος, καὶ θὰ λάβῃ δραστικὰ μέτρα ὅπως ἐξαλείψῃ τὸ κακὸν καὶ τὴν ἁμαρτίαν ἐξ αὐτῆς παντελῶς διὰ παντός.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ. Εἶναι τοῦτο τὸ ὁποῖον ὑπονοεῖ εἰς τὸ τέλος τῆς ἡ προφητεία αὕτη, ὅπου ὁ Κύριος λέγει,

" Ἠσυχάσατε, καὶ γνωρίσατε ὅτι ἐγὼ εἶμαι ὁ Θεός. Θέλω ὑψωθῆ μεταξὺ τῶν ἔθνων, θέλω ὑψωθῆ ἐν τῇ γῆ."

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ. Ναί, αὕτη εἶναι προφανῶς ἡ σκέψις, καὶ ἐπιθυμῶ νὰ τονίσω καὶ πάλιν ὅτι ἡ προφητεία αὕτη δὲν ἐξεικονίζει τὴν καταστροφὴν τοῦ πλανήτου ἡμῶν, τῆς γῆς, διότι εἰς τὸ τέλος, ἡ γῆ εἶναι ἡ σκηνὴ τῆς ἰδρύσεως τῆς Βασιλείας τοῦ Χριστοῦ. Τοιουτοτρόπως, θεία ἐξουσία θὰ τεθῆ ἐν ἐνεργείᾳ ὑπὲρ ὅλης τῆς ἀνθρωπότητος.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ. ὦ! αὕτη εἶναι ἔγδοξος ἄποψις δι' ὅλους! Τώρα, ὑπάρχει μία ἀκόμη ἔκφρασις εἰς τὴν Γραφήν, τὴν ὁποίαν ὁ νεαρὸς φίλος μας ἐμπεριέχει εἰς τὴν ἐπιστολὴν του, "ὁ τριγμός τῶν ὀδόντων". Τί ἐννοεῖ τοῦτο;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ. Εἶναι σπουδαῖον νὰ κατανοήσωμεν εἰς τὴν μελέτην τῆς Γραφῆς, ἧτις χρησιμοποιοῦν διαφόρους ἰδιωτισμούς, χαρακτηριστικῶν εἰς τὸν καιρὸν κατὰ τὸν ὁποῖον ἐγράφει, καὶ τοῦ λαοῦ τῆς Μέσης Ἀνατολῆς. Ἡ ἔκφρασις "Κλαυθμὸς καὶ τριγμός

τῶν ὀδόντων" ἦτο τὶ τὸ ὁποῖον ἐφανέρωνε μεγάλην ἀπογοήτευσιν, πικρίαν καὶ θλίψιν. Χρησιμοποιεῖται ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ εἰς μερικὰς παραβολὰς Του, ἀλλὰ οὐδέποτε διὰ νὰ ὑπαινιχθῇ ὅτι οἰκονομῆτε μέλος τῆς ἀνθρωπότητος θὰ βασανισθῇ αἰωνίως. Ὁ Ἰησοῦς ἐχρησιμοποίησε ταύτην ἐν σχέσει μὲ τοὺς θρησκευτικούς ἀρχηγούς τῶν ἡμερῶν Του, ὑποδεικνύων ὅτι, εἰς τὴν βασιλείαν ὅταν θὰ εὔρουν ἑαυτοὺς χωρὶς ἐξουσίαν θὰ ἐκφράσουν μεγάλην ἀπογοήτευσιν. ΛΟΥΚΑ 17: 28.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ. Σὲ εὐχαριστῶ εὐάγγελε. Εἶμαι βέβαιος ὅτι περισσότερα ἠδύναντο νὰ λεχθῶσιν ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ἐὰν ἐπέτρεπεν ἡ ὥρα. Βεβαίως ἡ γλῶσσα τῆς Γραφῆς εἶναι πολὺ ἀποκαλυπτική, καὶ καθὼς ἔχομεν ἴδει οὐχὶ πολὺ δύσκολος διὰ νὰ κατανοηθῇ.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ. Τὸ βιβλιάριον ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ, καὶ τὸ ΘΕΟΣ ΚΑΙ ΛΟΓΙΚΗ ῥίπτουν περισσότερον φῶς ἐφ' ὧσων ἔχουσι λεχθῇ. Ἀπέστειλον ταῦτα εἰς τὸν φίλον σου. Καὶ ὅταν μελετήσῃ ταῦτα τότε ὁ Ἄος Τόμος τῶν Γραφικῶν Μελετῶν θὰ τὸν ὀδηγήσῃ εἰς τὴν πλήρη κατανόησιν τοῦ θείου σχεδίου τῶν αἰώνων. Ἡ ἀξία αὐτῶν εἶναι προσιτὴ εἰς ὅλους, ἀλλὰ δανίζονται εἰς τοὺς μὴ δυναμένους νὰ ἀγοράσουν ταῦτα.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ. Αὐτὸ θὰ κάμω ἀγαπητὲ εὐάγγελε, καὶ εἶμαι βέβαιος ὅτι ὁ νεαρὸς φίλος μας θὰ γνωρίσῃ περισσότερον τὸν Θεὸν καὶ τὸν ὁποῖον ἀπέστειλεν Ἰησοῦν Χριστὸν. Ἡ γνῶσις αὕτη εἶναι ζωὴ αἰώνιος. ΙΩΑΝΝ. 17: 3.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΕΡΩΤΗΣΙΣ

ΠΟΙΑ ἡ διαφορὰ μεταξὺ τύπου καὶ παραβολῆς καὶ διατι ἀναφέρονται ἑπτὰ, ἀλληλοδιαδόχως, παραβολαὶ εἰς τὸ ἴγον Κεφ. τοῦ Ματθαίου;

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Ἡ παραβολὴ εἶναι σύντομος ἐκθέσις, χωρὶς νὰ βασίζηται πάντοτε ἐπὶ γεγονότων, ἀλλὰ λαλεῖται μὲ ἀντικειμενικὸν σκοπὸν πρὸς ἔμφασιν ἰδιαιτέρου τινος σημείου διδασκαλίας.

Τύπος ἢ σκιά ἐξ Ἑβραϊσμοῦ πάντοτε ἔχει τὸ πανομοιότυπον, τὸ ἀντίτυπον ἢ παρομοίωσιν, πλὴν ὅμως ἐπὶ ὑψηλοτέρας κλίμακος. Ὁ τύπος πρέπει πάντοτε νὰ συμφωνῇ, τοῦλάχιστον εἰς περιγραφὴν, μὲ τὸ ἀντίτυπον, ἀκριβῶς κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον καθ' ὃν ἡ σκιά ἀνταποκρίνεται μὲ τὴν οὐσίαν. Σχετικῶς μὲ τὰς ἑπτὰ παραβολάς, καθὼς πλεῖστοι τῶν Μελετητῶν τῆς Γραφῆς εἶναι ἐνήμεροι, ὁ ἀριθμὸς ἑπτὰ κατέχει σπουδαίαν θέσιν ἐν ταῖς Γραφαῖς. Φαίνεται νὰ δεικνύη ἐκεῖνο ὅπερ εἶναι τέλειον ἢ πλήρες ἐκ θείας ἀπόψεως. Ἐχομεν π.χ. τὰς ἑπτὰ Ἐκκλησίας, τὰς ἑπτὰ σφραγίδας, τὰς ἑπτὰ σάλπιγγας, τὰς ἑπτὰ βροντάς, τὰς ἑπτὰ τελευταίας πληγὰς, τοὺς ἑπτὰ ἀγγέλους ὡς ἐπίσης καὶ τὰς ἑπτὰ παραβολὰς τῆς Βασιλείας.

Ἄς ἔχωμεν ὅμως ὑπ' ὄψιν, ὅτι δὲν εἰσηγούμεθα, φυσικὰ, ὅτι ὑπάρχουσι μόνον ἑπτὰ παραβολαὶ ἐξεικονίζουσας τὴν Βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἐν τῇ Νέᾳ Διαθήκῃ ἢ ὅτι ὁ Κύριος ἡμῶν δὲν ὠμίλησε περὶ ἄλλων παραβολῶν ἐκτὸς τῶν ἑπτὰ τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἴγον Κεφάλαιον. Τούναντίον, ὑπάρχουσι πλεῖστοι ὅσαι ἕτεραι παραβολαὶ ἐν τῇ Νέᾳ Διαθήκῃ αἰτίνες περιγράφουσι τὴν Βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἐκ διαφόρων ἀποψεων. Ἐπὶ πλέον ἀναγινώσκομεν ὅτι "χωρὶς παρα-

βολῆς δὲν ἐλάλει πρὸς αὐτοὺς." MATΘ. ιγ:34.

Τὸ ἀξιοσημείωτον πρᾶγμα περὶ τούτου τοῦ συμπλέγματος τῶν παραβολῶν ὅμως εἶναι, ὅτι οὐχὶ μόνον αἱ παραβολαὶ αὗται ἐμπερικλείουσι τὸν τέλειον ἀριθμὸν, ἑπτὰ, ἀλλ' ὅτι ἡ τάξις καθ' ἣν ἀναγράφονται προδήλως, κατὰ θεϊαν πρόνοιαν διευθετήθησαν. Καθὼς ἀκριβῶς πρὸς τὰς Ἑπτὰ Ἐκκλησίας τὰ ἀγγέλματα φαίνονται νὰ καλύπτουσιν ὁλόκληρον τὸν Εὐαγγελικὸν Αἰῶνα, παρέχοντα περιγραφὴν περὶ τῶν πειρῶν καὶ περιστάσεων τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ καθ' ὅλον τὸν Αἰῶνα, οὕτως αἱ Ἑπτὰ Παραβολαὶ ὁμοίως καλύπτουσι τὸν παρόντα Αἰῶνα καὶ ἐξεικονίζουσι διάφορα στάδια ἀναπτύξεων, μεταξὺ τοῦ λαοῦ τοῦ Κυρίου, ἐπὶ τῆς αὐτῆς περιόδου.

Ἐπὶ πλέον, οὐχὶ μόνον αἱ Ἑπτὰ Ἐκκλησίαι, αἱ Ἑπτὰ Παραβολαὶ καὶ ὡσαύτως αἱ Ἑπτὰ Σφραγίδες συγχρονίζονται εἰς σημεῖον χρόνου, ἀλλ' ἐκάστη ἐκ τούτων τῶν "Ἑπτὰ" περιγράφει ἐν λεπτομερείᾳ καὶ ἐκ διαφορῶν γωνιῶν, ἑπτὰ στάδια εἰς τὰς κείρας τῆς τάξεως τῆς Βασιλείας, καθ' ὅλον τὸν Αἰῶνα. Ἡ ἔκκλησία εἶναι ἡ τάξις τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν ἐκλεγομένη κατὰ τὸν Εὐαγγελικὸν Αἰῶνα, ἣτις εἶναι οἱ ἀκόλουθοι τοῦ Κυρίου. Οὗτοι κληθέντες ἐκ τοῦ κόσμου διὰ τοῦ κηρύγματος τοῦ Εὐαγγελίου, εἶναι οἱ μελλοντικοὶ κληρονόμοι τῆς ἐρχομένης Βασιλείας. Ἦτο πρὸς ὄφελος ταύτης τῆς τάξεως, ὅθεν, ὅτι ὁ Κύριος ἔδωκε ταῦτα τὰς παραβολὰς.

Εἰς τὸ πρῶτον στάδιον τῆς ἔκκλησίας τῆς Ἐφέσου ἔχομεν τὴν συγκριτικὴν ἀγνότητα τῆς Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας, ἐνῶ εἰς τὸ τῆς Λαοδικείας ἢ τὸ τελευταῖον στάδιον, ἀποκαλύπτεται χλιαρὰ κατάστασις ἐνεκεν τῆς ὁποίας ἀποχωρίζεται ἡ ἀληθὴς τάξις ἐκ τῆς ψευδοῦς. Καθ' ὅμοιον τρόπον ἐπίσης, ἡ πρώτη τούτων τῶν Ἑπτὰ παραβολῶν ἐξεικονίζει τὴν ἀγνότητα τοῦ ἀγγέλματος τῆς Βασιλείας ὅπερ ἤρξατο μὲ τὸν Κύριον ἡμῶν καὶ κατὰ μέτρον πολὺ ἦτο ἀπηλλαγμένον πλάνης καθ' ὃν χρόνον ἔζων οἱ Ἀποστολοι.

Ἡ ἑσχάτη ἐκ τῶν Ἑπτὰ παραβολῶν, ἐπίσης δεικνύει ἐν τῇ εἰκόνει τοῦ δικτύου καὶ ἐν τῷ χωρισμῷ τῶν καλῶν ἰχθύων ἐκ τῶν ἀχρείστων τοιούτων, τὸ ἔργον τοῦ θερισμοῦ καὶ τὸν καιρὸν τῆς συγκομιδῆς, ὅστις εἶναι ἀναγκαῖος πρὸς τὸν σκοπὸν ὅπως προετοιμασθῶσι τὰ τελευταῖα μέλη τοῦ σώματος διὰ τὴν Βασιλείαν, ὅπως ἀναγινώσκωμεν

" Τὸν δὲ σῖτον συνάξατε εἰς τὴν ἀποθήκην μου."
ΜΑΤΘ. ΛΓ:30.

Τὸ κύριον σημεῖον τῆς παραβολῆς τοῦ δικτύου κάμνει ἔμφασιν εἰς τὴν δρᾶσιν μεταξύ τῆς τάξεως τῆς Βασιλείας κατὰ τὴν Δευτέραν Ἐλευσιν τοῦ Κυρίου τὸ 1878 μ.Χ. Τοῦτο τὸ σημεῖον τοῦ χρόνου σαφῶς δεικνύεται εἰς τὴν προφητείαν τοῦ Δανιηλ ὡς τὸ τέλος τῶν 1335 ἡμερῶν ὅποτε μεγάλη καὶ γενικὴ εὐλογία ἀνεμένετο νὰ ἐκιδραψιλευθῇ εἰς τὴν τάξιν τῆς Βασιλείας. Οὐχὶ μόνον μεγαλειότερα εὐλογία καὶ δὴ ἀλήθεια ἐμπνέουσα τὸν ἀκόλουθον τοῦ Κυρίου ἦλθεν ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, ἀλλὰ ἡ γυνῶσις, ὅτι ἢ ἐπὶ μακρὸν ἀναμενομένη ἐπιστροφή τοῦ Κυρίου, ἐπὶ τέλους, κατέστη τετελεσμένον γεγονός καὶ ὅτι ὁ θερισμὸς, ἢ ἀναποθηκευσις ἤρχισε.

Τὸ δίκτυον τῆς παραβολῆς ἀντιπροσωπεύει τὴν κλησιν τοῦ Εὐαγγελίου ὅπερ ἀπεστάλη ἐν τῷ κόσμῳ κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ Αἰῶνος, ἵνα συμπληρωθῇ ὁ ἀριθμὸς τῆς Τάξεως τῆς Νύμφης. Τὸ ὅτι ἔσυρον τὸ δίκτυον εἰς τὴν παραλίαν καὶ ἤρχισεν ὁ χωρισμὸς, δεικνύει, ὅτι ἀρκετὸς ἀριθμὸς ἐκλήθη διὰ ν' ἀποτελεσθῇ ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς τῶν Ἐκλεκτῶν. Ἀλλ' ὅταν ὁμῶς συνεπληρώθη πολλοὶ ἐκ τῶν κλητῶν ἀπεδείχθησαν ἀκατάλληλοι διὰ τὴν Βασιλείαν—τὰ ἀχρείστα ὀψάρια—καὶ ἐπομένως οἱ στέφανοι αὐτῶν ἀντικαθίστανται καὶ δίδονται εἰς ἄλλους ποιοῦντας τοὺς καρπούς τῆς Βασιλείας. Ἡ παραβολὴ ἔτι ἔχει τὴν ἐφαρμογὴν της εἰς τὰς ἡμέρας μας. "Κράτει τὸν στέφανόν σου.. Γίνου πιστός..." Αἱ Ἑπτὰ παραβολαί, ὅθεν, καλύπτουσιν ὅλον τὸν Εὐαγγελικὸν Αἰῶνα.

ΠΟΙΗΣΙΣ ΧΑΡΑΥΓΗΣ

Δ Ε Η Σ Ι Σ

Τὸ πρόσωπόν Σου, ὦ Θεέ,
Μὴ στρέψεις ἐκ τῶν ταπεινῶς
Προσερχομένων νῦν εἰς Σέ,
Καὶ δεομένων εὐλαβῶς.

---οοο---

Τῆς εὐσπλαχνίας Σου παντί,
Προσπίπτοντές Σοι εὐλαβῶς.
Ἡ θύρα εἶναι ἀνοικτὴ,
Ὁ Λόγος Σου εἶναι πιστός.

---οοο---

Γνωρίζεις Σὺ τὸ παρελθόν,
Τὸ μέλλον καὶ τὸ ἐνεστώς.
Πᾶν εἶναι, Πάτερ, φανερόν,
Ἐνώπιόν Σου ὡς τὸ φῶς.

---οοο---

Πύργος γενοῦ μοι ὀχυρὸς,
Ἥλιπτα, Κύριε, εἰς Σέ,
Σὺ εἶς, ὁ μόνος μου Θεός,
Ἄς μὴ καταισχυθῶ ποτέ.

---οοο---

Ὁ κόσμος ἂν ἀντισταθῆ,
Καὶ κατ' ἐμοῦ ὁ Σατανᾶς,
Ρίψει τὰ βέλη τὰ πικρά.
Εἰς Σέ ἐλπίζω Λυτρωτά.

---οοο---

Ὡς ἄγριος κατακλυσμός,
Αἱ μέριμναι ἂν μὲ κτυποῦν,
Οἱ πόδες μου πάντ' ἀσφαλῶς,
Σ' εὐθεῖαν ὁδὸν περιπατοῦν.

---οοο---

" νοντα καρδίαν.

Ἡ ἐντολὴ τοῦ Κυρίου λαμπρὰ, φωτίζουσα ὀφθαλμοὺς.

Ὁ φόβος τοῦ Κυρίου, καθαρὸς, διαμένων εἰς τὸν αἰῶνα.

Αἱ κρίσεις τοῦ Κυρίου ἀληθιναί, δίκαιαι ἐν ταυτῷ.

Πλέον ἐπιθυμητὰ παρὰ τὸ χρυσίον, μάλιστα παρὰ τὸ πλῆθος καθαρῷ χρυσίου, καὶ γλυκύτεραι ὑπὲρ τὸ μέλι,

καὶ τοὺς σταλαγμοὺς τῆς κηρήθρας. Ὁ δοῦλος σου μάλιστα νουθετεῖται δι' αὐτῶν. Εἰς τὴν τήρησιν αὐτῶν, ἡ ἀνταμοιβὴ εἶναι μεγάλη.

Τίς συναισθάνεται τὰ ἑαυτοῦ ἁμαρτήματα; Καθάρισόν με ἀπὸ τῶν κρυφίων μου ἁμαρτημάτων, καὶ ἔτι προφύλαξον τὸν δοῦλον σου ἀπὸ ὑπερηφανιῶν. Ἄς μὴ μὲ κυριεύσωσι.

Τότε θέλω εἶσθαι τέλειος, καὶ θέλω καθαρισθῆ ἀπὸ μεγάλης ἀνομίας.

Ἄς εἶναι εὐάρεστα τὰ λόγια τοῦ στόματός μου, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου, ἐνώπιόν σου.

Κύριε, φρούριδν μου, καὶ Λυτρωτὰ μου."

---ooo---

Βαρζαρίται . -

" Διότι τοῦ Χριστοῦ εἴμεθα
εὐωδία πρὸς τὸν Θεὸν εἰς
τοὺς σωζομένους καὶ εἰς
τοὺς ἀπολλυμένους. . . "

Β. ΚΟΡ. β:15.

ᾧμεν εἰς τὰς τροπικὰς χώρας εἶπε τις,
καὶ ἔξωθεν του παραθύρου τῆς οἰκίας μου
βλέπω ν' ἀνθίζουν διαρκῶς τοῦ ἔτους ἄνθη δι-
άφορα καὶ τριανταφυλλιᾶς. Τὰ τριαντάφυλλα εἶναι
ἔξοχα εἰς ὠραιότητα καὶ μαγευτικὰ εἰς τὴν ὄρασιν,
πλὴν δὲν εὐωδιάζουν οὐδόλως. Στεροῦνται ἀρώματος.
Μερικοὶ χριστιανοὶ εἶναι ὡς τὰ τροπικὰ τριαντά-
φυλλα. Ἄξιοῦν καὶ φαίνονται ὅτι εἶναι χριστιανοί,
πλὴν στεροῦνται τοῦ ἀρώματος τοῦ Χριστοῦ. Εἶναι
θλιβερόν νὰ εἶναι τις ἐξωτερικῶς κατ' ὄνομα χρι-
στιανός, πλὴν πραγματικῶς νὰ στερῆται τοῦ Πνεύμα-
τος του Χριστοῦ. Δὲν δύναται νὰ μεταδώσῃ εἰς ἄλ-
λους τὸ ἄρωμα τῆς σωτηρίας ἐν Χριστῷ. Ἡ μετάδο-
σις εἰς ἄλλον εἶναι κάτι τι τὸ ὁποῖον ἔχεις ἐν-
τός σου, εἰς τὸ εἶναι σου. Δὲν δίδεις κάτι ὑπερ
δὲν ἔχεις. Ὅφειλομεν νὰ εἴμεθα πεποτισμένοι μὲ
τὸ Πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ ἵνα τὸ ἄρωμα τῆς σωτηρίας
ἐν Χριστῷ μεταδίδεται καὶ εἰς τοὺς ἄλλους.